

РОЗПІЗНАЙ ТВІЙ ДЕНЬ

ТА ЙОГО ПОСЛАННЯ

Доброго ранку, друзі. Давайте-но залишимося стояти ще на хвилинку.

Любий Боже, оскільки ми, серед цієї життєвої марноти та клопоту, відволіклися задля цих наступних декількох хвилин або години, як би там не було, які Ти передбачив для нас, віддати Тобі хвалу та славу, проповідувати Твоє Слово, пізнати Тебе краще, ось для чого ми зібралися цього ранку. Ми дякуємо Тобі, Боже, за те, що є люди, які готові та приготували себе до слухання. Незважаючи на обставини та на час, в якому ми живемо, вони все ж таки вірять. І ми дякуємо Тобі за них.

² Боже, ми вдячні Тобі за Твою величну uzдоровляючу силу, обіцянки Твого Слова. Як палають наші серця, коли ми чуємо ці свідчення! Всілякі недуги, яких було принесено на синів людських! Ти, та Твоя благодать та сила, та разом з Твоюю обіцянкою, уздоровили їх. І ось вони тут, свідкують, віддають хвалу Богові. Ми дякуємо Тобі за це.

І ось, нехай ми, сьогодні, слухатимемо це Послання, яке Ти приготував для нас на цю годину. Як ми читаємо в Твоєму Слові, нехай же Ти даруєш нам контекст того, що ми читаємо. Нехай Твою волю буде виконано у всьому, бо ми благаємо це в Ім'я Ісуса. Амінь.

Можете сідати.

³ Це честь, бути тут цього ранку. Я дуже щасливий за всіх вас. І Брат Вудс, Брат Рой Роберсон, багато інших братів, сумлінно попрацювали останні два дні над системою кондиціонування в цьому приміщенні задля цієї мети, бо минулої неділі вони бачили, як ви терпіли. І в них було трошки грошей у церковній скарбниці, і вони взялися за роботу та вклали їх у цю справу для того, щоб створити вам зручні умови, тими грошима, які ви кладете до приношень, коли ви маєте змогу бути тут, слухати Послання. Сьогодні значно прохолодніше, аніж тоді. Отож, ми вдячні Богові, та й вам, люди, за цю можливість.

⁴ Радий... Брат Рой Бордерс, він цього ранку хотів щось начебто залишитися на останніх рядах. І я сказав йому взяти свій стілець та сісти тут разом з цими служителями, але він не захотів цього зробити. Як всім вам відомо, Брат Бордерс представляє нас на цій ниві. Отже, радий присутності Брата Бордерса тут, і багатьох інших служителів та друзів.

⁵ На протязі цього тижня я—я міркував, і кавав: “Коли я прийду туди, в неділю, я збираюся привітатися з кожним

служителем, з кожною особою.” Потім же, коли ти приходиш сюди, ти настільки зосереджений на Посланні, що ти просто забуваєш майже все, ось як це було.

6 Нині я маю повертатися до Арізони. Я маю повертатися наступного понеділка, тижня, назад до Тусону, щоб відправити дітей там до школи. І я повертаюся знову потім після цього. І жінка має бути там раніше, щоб розпочати, . . . записати дітей, за два тижні перед початком занять. І я, потім, я планую знову ненадовго повернутися сюди.

7 І тепер, це моя відпустка. Як вам відомо, я проповідував починаючи з грудня; січень, лютий, березень, квітень, травень, червень та липень. Отож, якщо Бог дозволить, та не буде ніякого особливого поклику, цей є саме той час, коли я—я—я відпочиваю, моя відпустка. Я їду на полювання. І я. . .

8 Отже, якщо Господь покличе мене до чогось іншого, все це доведеться відкласти. Бог завжди на першому місці. І я хочу, щоб Він був на першому місці, та й ви хочете, щоб Він був на першому місці. Але, в такому разі, якщо нема ніякого певного поклику, і це буде Його воля, то чим я займатимуся тепер наступні декілька місяців — це відправлюся на полювання, щоб відпочити собі. Я. . .

9 Ви не усвідомлюєте, цей світ ніколи не знатиме, через що я повинен пройти. Розумієте? І це дійсно така сильна напруга. Недивно, що Господь сказав Своїм учням, коли Він ходив разом з ними: “Віддалімося собі в пустелю, відпочиньмо деякий час.” Бачите? Я усвідомлюю це все більше, кожного дня, і особливо коли рахунок моїх днів на цій землі стає все більшим, ви розумієте. Коли старішаєш, ти усвідомлюєш це. Ви чуєте, як наш пастор також говорить на це “амінь.” Він, ми, можемо усвідомити, що ми вже не хлопчачки, коли нам минуло вже за п’ятдесят років. Отож, нам залишилось небагато часу.

10 Ми дуже вдячні за свідoctва, які ми тільки-но почули. Дружина була у міссіс Вудс, вчора, коли декотрі люди приїхали з Алабами, десь звідти, і розповідали про величні речі, які Господь чинив на тому зібранні, як було uzдоровлено маленьких дітей, та інше. І стільки багато всього, о-о, це справді потребувало б багато часу, щоб—щоб розповісти про це.

11 Потім, я також маю пам’ятати, що. . . я думаю, дехто з них розповів мені, що Сестра Ларсон була тут на протязі двох неділей з маленьким немовлям. Я і не дізнався б, але, мені здається, вони сказали, що це була її онучка, мабуть, для посвячення, привезла її сюди з Чікаго. Ця леді була вельми приязна до нас, і ми дуже цінімо її. І вона привезла маленьке немовля з Чікаго, на посвячення. Для якого, в неї досить небагато часу, щоб винести її, я думаю, на посвячення, але вона зацікавлена в тому, щоб цю дитину було посвячено Господеві. Отож, якщо Сестра Ларсон бажає, поки я говорю, вона зараз може принести цю дитину для цього служіння посвячення.

¹² І тоді, можливо, поки вона готується, я—я хочу сказати, що це було найважче Послання, яке я коли-небудь намагався приготувати, до останнього вечора. Впродовж тижня, я заходив до кімнати, щоб спробувати відволіктись після моїх викликів та іншого, щоб—щоб спробувати годинку про щось поміркувати. І коли я заходив, я—я не міг навіть. . . В моєму розумі було порожньо. І, вчора, я подався до підвалу. Я думав, що було дуже спекотно, тож я спустився до підвалу, прилаштувався там. І я намагався брати свою Біблію і читати, та й заснув собі. Потім я прокинувся і випив води, і намагався підбадьорити себе, і вийшов надвір та пройшовся навколо, присів на сходи.

¹³ Хтось проїжджав мимо та побачив мене, як я сидів на сходах без сорочки; стояла така спека. Вони помахали на знак привітання. Я не знаю, помахали вони чи. . . Хтось, це міг бути хтось з міста, або, можливо, хтось з цієї церкви, помахали мені. І я—я був настільки замислений, я—я випадково кинув погляд на ту машину, що проїжджала мимо. Я помахав.

¹⁴ Минулого вечора я сів у автомобіль та відправився прогулятися в напрямку Чарльзтауна, намагаючись вловити щось. Господь, начебто, хотів сказати мені щось, але я. . . Сатана намагався стати на моєму шляху, щоб втримати мене від роблення цього. Тож я подумав: “Ну що ж, якщо він чинить так, я просто продовжуватиму виглядати, просто, просто продовжуватиму чекати, стукати в двері, поки Він відкриє.” Отож потім, лише декілька хвилин тому, або саме десь після сьомої години цього ранку, я прокинувся дуже рано.

¹⁵ Вчора, трошки занедужав, намагаючись. . . Я з’їв трохи кукурудзи, яка не пішла мені на користь, бо було дуже спекотно, і я—я намагався вийти з цього стану. І—і потім цього ранку, близько восьмої години, я випадково знайшов одне місце Писання, яке вразило мене. І я поглянув на це місце Писання знову, і знову Воно вразило мене. І я розпочав, слідкуючи за Ним по Писанню, і я тільки-но пройшов через це декілька хвилин тому. Отож, можливо, Господь має для нас цього ранку певне Послання, яке сатана намагався втримати від нас.

Чи не бажаєте ви принести сюди дитину, Сестро Ларсон? [Брат Брангам посвячує немовлятку. Порожнє місце на півці—Ред.] Бог буде з ними та допоможе їм.

¹⁶ Отож, я тримав вас, минулої неділі, два дні, і я думаю. . . або, два служіння, вранці та ввечері, і це важко для вас. Я розумію, що це. . . Деяким з вас дуже далеко їхати, і втрачаєте день роботи, і таке інше. Отож, навіть якщо ми збираємося від’їхати в неділю, в понеділок, тиждень, я просто призначу служіння на наступну неділю, якщо Господь дозволить, розумієте, якщо тільки громада не захоче того, щоб залишитися ще й на вечір. Розумієте, це, це вирішувати. . . Вас дуже багато!

Чи багато хто пристали б на те, щоб проводити це сьогодні ввечері, давайте—но поглянемо, проводити служіння цього вечора? Чи може, краще провести його наступної неділі, підніміть вашу руку, наступної? О-о, і цього разу стільки ж. Ого! [Хтось каже: “Нарівно, брате!”—Ред.] Що-що? [“Проводити обидва.”] Ох! [Брат Бен Брайент каже: “І сьогодні провести два з них.”] Так, так, Бен! [Брат Брангам сміється.]

17 В мене це Послання досить довге, цього ранку, але я—я не знаю, як саме. . . І я знаю, що я допомагаю встановлювати правила церкви, але там, якщо ви помітите, я сказав: “За винятком, коли я записую на плівку.” Розумієте? Так, зараз іде звукозапис. Авжеж. Отож, можливо, ми постараємося провести обидва рази, цього вечора та наступної неділі, тоді, проведемо, якщо Господь дозволить, ви розумієте. Тому, якщо ви цього тижня не засвоїте послання, тоді приходьте наступної неділі.

18 Мені незручно зобов’язувати вас приходити двічі, таким чином, але я відчуваю, що в нас залишилось досить небагато часу. І пам’ятайте лишень, якщо час продовжуватиметься, ми не будемо мати таку привілеگیю занадто довго. Розумієте? Пам’ятайте, щось станеться. Або влада закону зупинить нас, або сатана діятиме посеред вас та розпорочить вас. Це завжди ставалося таким чином. Розумієте? Щось станеться, тож давайте цінити кожную хвилину, коли ми разом.

19 Отже, тепер, до тих, хто має повертатися до ваших домівок, сьогодні ввечері, буде подібно до того, як це було минулого недільного вечора, в мене було одне—одне невеличке коротке Послання. І тому, вам, якщо ви бажаєте мати це на аудіоплівці, гаразд, ми, звичайно, надішлемо вам плівку, якщо вам потрібно повертатися додому. Або, ні, я збираюся проповідувати сьогодні ввечері, якщо Господь дозволить.

20 В мене було занотоване вчора, або—або позавчора, невеличке Послання, яке я занотував по пам’яті про щось, і вже досить давно. Тут є два Послання. Це щось на зразок поміж, одне з них це “Діравий водозбір,” або “Сівба вітру та врожай бурі,” просто Євангельське Послання. Цього ж ранку — навчання. І тому то, сьогодні ввечері, я проповідуватиму або “Сівба вітру та врожай бурі,” або “Діравий водозбір.”

21 І, цього ранку, я хочу тепер прочитати зі Святого Письма.

І, чи зручно вам? Скажіть: “Амінь.” [Громада відповідає “Амінь.”—Ред.] Гаразд.

Тепер я хочу, щоб ви, у своїх Бібліях, звернулися разом зі мною до Книги Осії, ви, хто бажає читати. І давайте прочитаємо декілька віршів з 6-го розділу Книги Осії, пророка.

Та піднімемось на ноги.

22 Любий Боже, ми недостойні взяти цю Книгу до наших рук, бо ми читаємо в Писаннях, що жодна людина на Небесах, чи на землі,

чи під землею не була достойна, або навіть спроможна взяти цю Книгу, або навіть поглянути на Неї. О-о, і ось прийшов Один, котрий був подібний ягнятї, що було заколене; Він узяв цю Книгу, бо Він був гідний, і Він зняв звідти Печатки. І ми чекаємо, що Він цього ранку відкриє ці контексти, які написано в цій Книзі, бо це — Книга Відкуплення. Все, що відкуплено, записано тут. Нехай ми знайдемо наше місце, цього ранку, в цьому часі, за якого ми живемо. Бо ми просимо це в Ім'я Ісуса. Амінь.

Ходіть—но негайно, і вернімось до Господа, бо Він пошматував, і Він нас вилікує; Він—бо вдарив, Він і рани наші перев'яже.

Через два дні Він прийме нас; на третій день на ноги нас поставить, і ми будемо жити перед обличчям Його.

І пізнаймо, якщо ми намагаємось пізнати Господа; Його прихід певний, як зірниця; і Він прийде до нас як дощ, немов пізній та ранній дощ на землю.

Що Мені діяти з тобою, Єфреме? Що Мені діяти з тобою, Юдо? Бо ваша любов немов вранішня хмара, і немов та вранішня роса, що зникає собі геть.

Ось тому Я тесав їх через пророків; Я забивав їх словами Моїх уст; і суди Твої виходять неначе світло.

Бо Я бажаю милості, а не жертви; і Богопізнання більше, аніж цілопалень.

Вони ж, як люди, порушили цього заповіта: вони ж—вони ж вчинили зраду проти Мене.

Гілеад є містом злочинців, і занапачене кров'ю.

І неначе згряя грабіжників чекає на людину, так само ватага священиків чинять вбивство на шляху безкарно; та. . . чинять мерзоту.

У домі Ізраїля Я бачу жахливе: там блуд у Єфрема, Ізраїль занечищено.

Та й тобі, Юдо, Він пошле жниво, коли Я поверну полонених народу Мого.

²³ Господи Ісусе, візьми з Цього, Твоїм Святим Духом, цей контекст, який мається на увазі, оскільки ми чекаємо більшого від Тебе. В Ім'я Ісуса. Амінь.

²⁴ Отож, моя тема цього ранку: *Розпізнай твій день та його Послання.*

Ми бачимо з минулого недільного уроку, коли ми навчали, *Свято Сурем*. І я хочу звернути вашу увагу, тепер, до часу—часу Ізраїля у Божих вимірах часу.

²⁵ Ми звертаємося сьогодні до уроку недільної школи, в якому я хочу, щоб ви усвідомили та розпізнали час, за якого ми живемо.

Ми тепер якраз при завершенні, як ви бачите. І тоді, через це ви маєте розпізнати саму годину та час, і знамення та Послання, яке ви маєте прийняти.

²⁶ Отож, як ми розпочинали минулої неділі. . . Ми казали, що збираємося проповідувати по Сурмам, останнім Семи Сурмам Біблії. І я, сам у собі, думав, що вони відкриються так само як Печатки. Але я помітив, що при кожному з тих відкриттів там ставалося щось приголомшуюче.

І коли ми проповідували *Сім Періодів Церкви*, і вони були настільки досконалі, що Святий Дух Сам зійшов посеред нас та підтвердив це, і про це надрукували в газетах та проголосили це по всій країні, та було це показане на місяці в небесах, і було доведено нам, на тижні й місяці раніше, ніж це сталося, що це має статися саме таким чином, досконало. Ось тут в цій скінії Він зробив це відомим. Ось тут на цій. . . в цей час, Він зробив це відомим. На місяці та на сонці, Він зробив це відомим. І в розташуванні народів цього часу, Він зробив це відомим; як Римська ієрархія відправилася та вирушила назад до Палестини, за загальним уявленням, то був перший папа, що зробив це, починаючи з часів, як Петро (як вони самі стверджують) був папою. Ось, це було настільки приголомшливо!

²⁷ Потім, ми бачимо, перед Семи Печатками, в яких було сховано всі таємниці.

Я не знав, що я малював на дошці, до Періодів Церкви. Це не я. Бог знає. Лише згідно видінню, я намалював це. І гадки не маючи, що Бог, роком та шістьма місяцями пізніше збирався підтвердити це в небесах, за допомогою місяця, та об'явити це через національні газети. Я не знав цього. Я не знав, що там мало статися таємниче затемнення місяця, щоб віддзеркалити цей Лаодикійський Період.

²⁸ Отож, на шпальтах газет, ви бачите лише шість періодів. Це тому що Лаодикійська церква перебувала в цілковитому затемненні. І, якби ви помітили духовне застосування того, як Бог розташував це в небі. Коли я розташував це тут на землі, я залишив трошки освітленого місця, як ви бачите, лише крихітна часточка світла. Це було якраз перед тим, як та Обрана мала бути покликана від землі, ось чому я розташував це саме там для сьомого періоду. Та коли Бог розмістив це в небесах, то було цілковите затемнення, це означає, можливо, що вже покликано останнього з цього Лаодикійського Періоду. Ми не знаємо. Про це могла б бути проповідь.

²⁹ Отож зауважте ще раз, перед Сімома Печатками, про які я взагалі не мав ніякого уявлення, що це було саме таким чином.

Ось тут в цій скінії Він проговорив про це, та послав мене до Тусону, Арізона, розповівши вам все те, що мало статися. І тут ось присутня людина, сьогодні, яка була там, бачила, як все сталося, сталося саме таким чином, як це було передречено ось тут — “Прийдуть Сім Анголів.” Потім газети підхопили це, та часописи,

по всій країні: “Таємниче коло Світла у вигляді піраміди,” — саме так, як я намалював це тут та показав вам. З’явилось звідти, де стояли ті Анголи, та рухалося на висоті тридцяти миль, та було двадцять сім миль в ширину; чи то пак двадцять сім миль висоти та тридцять миль в ширину, я забув, що саме скільки. І було видно по штатах, якраз над Тусоном, Арізоною, саме там, де це відбувалося, в той самий час.

³⁰ Бачите, Біблія, Бог не є лише... Це не лише те, що хтось старається, щоб—щоб вкласти щось вам, але щоб відкрити вам саме духовне застосування цієї години.

³¹ І потім, наступне Послання, яке відкрило Сім Печаток, які розпечатали всі сховані таємниці Біблії, ці Науки та все таке інше. Котрі, цей світ так брутально лає за сьогоднішніх днів, атакує Це та каже, що Це неправдиве, *оце, оте*.

³² Ось тут одного дня в Арізоні, монтажуючи плівку, намагалися зробити так, що я начебто сказав те, чого насправді не говорив. Пам’ятайте—но лишень видіння про випадок з Арізоною! Біблія сказала: “Для тебе було б значно краще, щоб прив’язати каменюку тобі на шию.” І ще одне, а саме: “Коли хто—небудь,” нехай би він був проповідником або ким завгодно, “відніме одне Слово від Цього або додасть одне слово до Цього!” Люди додають своє власне тлумачення на Слово, як Воно було дане, намагаючись зробити так, щоб Воно говорило щось таке, чого я не говорив, і, не моє Слово; Це Його Слово. “Хто додасть до цього або відніме!”

³³ І потім, у видінні, ми бачили стрімку коловерть цих пророків, що падали вниз, як я пояснив вам, я вважаю, декілька неділь тому. Все це станеться. Я промовив: “Тільки тримайтеся подалі від цього.” Доки я сам б’юся з цим, то Бог не воює з цим. Але нехай—но лишень Він візьметься за це. Він є Той, Хто матиме справу з цим. Розумієте?

³⁴ Отож ми помітили, минулої неділі, там був... проповідуючи про святкові дні. І там було свято п’ятидесятниці. Та між святом п’ятидесятниці та святом сурем, це був досить довгий час; рівно п’ятдесят днів між п’ятидесятницею та святом сурем. І п’ятдесят днів, які, *п’ятидесятниця* означає “п’ятдесят.” Це було коливання снопів, або збир... Туди приносилися перші плоди жнив. І ми розуміємо, що це було в прообразах у давнину, щодо природних першоплодів, символізуючи перші плоди Святого Духа, що був злитий на людей.

І ми знаходимо, потім, що ті п’ятдесят днів було прийнято поганями, з яких “Бог кликав з поган народ заради Свого Імені,” свято п’ятидесятниці. І ми йшли через це довге свято п’ятидесятниці.

³⁵ Авжеж, дійсно, з тих п’ятидесяти днів, мало бути якраз сім субот. І сім субот символізували Сім Періодів Церкви, щоб бути покликаними за час п’ятидесятницького свята, П’ятидесятниці, щоб покликати народ з поган заради Його Імені.

Отож, наприкінці тих семи субот, котрі вже були, мав бути День Викуплення, котрий і був цими Сімома Сурмами. І ці Сім Сурем повинні були бути названі днем жалоби, назад до Жертви, тобто, Викуплення. І ми виявляємо тоді, що, Ізраїль, Сім Сурем стосувалися лише Ізраїля.

³⁶ І потім, чому Він не дозволив мені проповідувати оті Сім Сурем. Я навіть був готовий оголосити це, були приготовані приміщення та все інше, щоб розпочинати, щоб проповідувати Сім Сурем. І я сказав: “Мене сильно непокоїть щось,” — я промовив. Ми працювали далі, також Біллі та всі з нас, намагаючись приготувати все для кондиціонування приміщення, для цього наступного тижня, для Семи Сурем; маючи десять днів, або вісім днів, найняли шкільну аудиторію. Але Святий Дух не дозволив мені зробити цього, з деяких причин, і мені було цікаво чому саме.

Та коли я ввійшов до себе, щоб помолитися. Я сказав жінці: “Я піду до себе.” І я широ став на коліна перед Богом, помолитися. І Він відкрив мені, що ті Сім Сурем пролунали під Шостою Печаткою, і я вже проповідував це, надзвичайним чином. Розумієте, це рука Божа, все це. Це стосується Ізраїля, і ми підхопили це під Шостою Печаткою; всі ви, у кого це є, як переслідування євреїв.

³⁷ Час поган знаходиться в цьому п’ятидесятницькому святі.

Сурми, під. . . всі з них пролунали під Шостою Печаткою. І ми розібрали це минулої неділі, під святом сурем, якщо ви всі хочете засвоїти це. Що воно мало зробити? Швидко доставити євреїв, зі всіх частин світу, назад до їхньої батьківщини. Це повинно бути там. І відкриття Печаток, під Шостою Печаткою, та під. . . Сім Сурем пролунали в Шостій Печатці.

³⁸ Отже, Послання сьомого ангола існує для того, щоб відкрити таємницю Печаток, скликаючи робітників—поган одинадцятої години прийняти ту ж саму платню, яку одержали робітники першої години. Розумієте?

Ось, Ісус навчав цьому. Він говорив, що там були деякі люди, які пішли на збирання врожаю. Їх було найнято. І коли вони відпрацювали, з рання, вони одержали певний—певний—певний час, певну платню за день. І потім, близько полудня, прийшов хтось ще і став до роботи. І потім, одинадцятої години, яка була останньою годиною дня, за якої хтось прийшов та одержав ту ж саму суму платні, що й ті, хто працювали з першої години дня; останньої години.

³⁹ Це настільки досконало, як посланці першої години зі Словом, з Євангелією, з Правдою, вони прийшли за Дня П’ятидесятниці. Потім настав темний період, який перешкодив їм. Потім, в середині дня, Лютер, Уеслі та інші, ввійшли. А потім там має бути певне Послання вечірнього часу, та щоб одержати те ж саме, що вони одержали при початку. Послання вечірнього часу повинно знову все відновити, знов повернути те ж саме.

40 І згадайте видіння минулого тижня, що коли Наречена пройшла, щоб...попередній показ цього. Ось показалася мініатюрна Наречена, вродлива, у видінні. Та я, не думаючи про це; лише сидів собі там назовні, спостерігаючи. І ось з'явилася Наречена. Я почув Голос збоку від мене, промовив: "Це попередній показ Нареченої." І Вона пройшла поруч. Я звернув на Неї увагу, яка Вона була, дуже вродлива, гарна, юна. Вона йшла собі такою ходою, як могла йти саме Вона, не маршируючи; лише кроком жінки, як хороше вони йшли, справді як леді. Саме таким чином, Вона крокувала собі, йдучи зліва від мене з *цього* боку, і Вона зникла з поля мого зору.

41 Потім Він звернув мій погляд направо, і Він показав мені кожну церкву, як вони виходили з періодів. І, о-о, наскільки вульгарно! І останнім був цей період церкви останнього дня, котрий вела якась відьма. І вони були настільки безсоромно вдягнені, настільки розпусно виглядали! І вони марширували в такт рок-н-роллу та твісту. І ті жінки вихилялися собі, як це роблять в твістах, тримаючи лише папір, сірий, лицемірницький, найгір-...Сірий — це поміж білим та чорним, спокусницький колір. Сірий — це ані білий ані чорний. Це спокусницький колір. І папір сірого кольору, тримаючи просто перед собою, з такими ось неначе мереживними гавайськими спідницями, тримаючи просто перед собою, та цілковито роздягнені вище талії. Та марширувала в...або ритмі, або вихиляючись, та розпалюючись далі разом з цією музикою, йшли далі. Та й промовив: "То є церква."

42 І коли вона пройшла поруч зі мною, моє серце неначе зупинилося. Я подумав: "Якщо це та, що намагається бути представлена Христу як Наречена? Після всіх зусиль та всього того, що людина доклала, стараючися представити Наречену Христу; і отака брутальна, брудна, безсоромна шльондра, щоб бути Христовою Нареченою?" В мене защеміло в серці.

43 І коли вона пройшла, після того, як вона...Проходячи перед тим місцем, де ми стояли, вона тримала цей папір перед собою, вертячися та розгойдуючися та вихиляючися собі то в один бік то в інший, коли вона йшла, неначе ті сучасні танці, які вони танцюють сьогодні, вживаючи себе у непристойному поведженні, коли вона рухалась далі.

44 Я не відповідальний за все це. Я кажу тільки те, що я бачив. І Бог мені Суддя, але то була церква з США.

45 І ось, коли вона пройшла поруч, в неї ззаду взагалі не було нічого вдягнуто. І потім, як вона пройшла, я відчув нудоту та слабкість.

46 Потім Він сказав: "Наречена ще раз з'явиться у попередньому показі." І ось Наречена йшла позаду неї, Наречена, що мала той самий вигляд, як і та, що була напочатку. Тоді моє серце

підстрибнуло від радості, усвідомлювати, що буде Наречена. І Вона буде зроблена з того ж самого, і вдягнута в те ж саме, що й Та, яка була при початку. Її має бути покликано.

І я знаю, що то є Правда. Якщо це не є правдою, в такому разі кожне видіння, яке я коли-небудь мав у минулому, було помилковим. І кожному відомо, що окрім Правди Він ніколи нічого не говорив нам. Це повинно статися, саме. . .

⁴⁷ І чи можеш ти побачити, в такому разі, безсоромність сучасної церкви, яка називає себе “церквою”?

⁴⁸ Як хтось сказав якогось дня; Брат Руделл, мій шановний брат, що стоїть зараз отам, прихилившись до стіни. Що, він бачив це начебто як пагінець винограду. І ми обговорювали це якось в кімнаті. І Брат Руделл був занепокоєний щодо обставин часу та—та відчуттям цього духа в церквах сьогодні, як це почало занепадати. Служителі приїжджають звідусіль, та в бесідах ось тут, питають: “Що сталося, Брате Брангаме? Що ж сталося?” О-о, подумати тільки!

⁴⁹ Брат Руделл задав мені питання: “Вони живляться духом сатани, чи як?”

⁵⁰ Я відповів: “Ні, пагінець живиться силою виноградної лози.” Він живе тому що цитрусовий плід, лимон ростиме на помаранчовому дереві; але він не приносить помаранчі, хоч він і живиться його життям.

І церква, так звана, є тільки прищепленим пагінцем, що живе під назвою релігії, під ім'ям церкви. Католицької та протестантської, лише пагінчики, висмоктуючи. . . з сили Виноградної лози; і все ж таки приносячи плід за своєю подобою, бо їх не було наведено. Їх не було в першопочатковому, першопередбаченому Божому плані, це і є причиною, чому вони мають відкидати Слово та приносити зовсім інші плоди. Справжнє ж чистосортне дерево, в своєму корені, було призначене плодоносити помаранчами на помаранчовому дереві.

Ісус сказав: “Я — Виноградна лоза; ви ж — галузки.”

⁵¹ Але якщо це дерево зростить іще одну галузку — вона принесе свій першопочатковий плід. І повинно відбутися відновлення всього цього, якраз при кінці тієї Виноградної лози. Там має бути, виявитися, певне відновлення, певне вечірнє Світло, щоб висвітити Це та привести Це до стиглості. Але це буде зрошене від Виноградної лози, не від деномінації, яка прищеплена до Неї; але початковий виріб Слова. Це має виявитися для вечірнього часу. “Вечірнього часу з'явиться Світло.” Потрібне Світло, щоб привести Його до зрілості.

⁵² Дивіться, наскільки досконале Писання! “День, котрий не назвеш ані днем ані ніччю.” Плід не зможе дозріти, якщо тільки сонце не приведе його до зрілості. Несуттєво, як багато ви проповідуете, що б ви не робили, він не зможе дозріти, він не

може бути виявленим, він не може бути підтвердженим; тільки через Того, Котрий промовив: “Я — Світло для світу,” — Слово. Отже, повинна проявитися певна—певна—певна Сила, Сам Святий Дух, щоб привести до зрілості, або підтвердити, або довести, або щоб зробити проявленим те, чому Він передрік статися цього дня. Вечірнє Світло зрощує це. Що за час!

⁵³ Наречена пройшла до того ж самого місцерозташування, де Вона була, коли Вона йшла напочатку. Але я бачив, як Вона збивалася з кроку, та намагався повернути Її назад. Тепер, багато чого можна було б сказати про все це, про день, за якого ми живемо.

⁵⁴ Отож, Осія сказав, у 6:1: “Повернімося до Господа.” Пам’ятайте, він сказав, що їх буде розпорошено, і так і сталося. Він сказав: “Вони повернуться до Господа, після того, як їх було розкидано, і Він перев’яже їхні поранення.” Зауважте — “Поверніться. . .Були розкидані; другий. . .Їх було відірвано, і було засліплено.” Саме так воно й сталося. “Він уздоровить нас та перев’яже наші поранення.”

Подібно як у Єзекіїла 37: “Сухі кістки, долина, наповнена сухими кістками.” Єзекіїл бачив це, їхнє повернення знову.

Потім зауважте, Осія промовив: “Після двох днів! Після двох днів Він повернеться до них. Він прийме нас та надолужить нам, оживить нас.” Тепер, *оживити*, не означає “воскресіння.” *Оживити*, там, є тим же самим словом, яке застосоване десь в інших місцях, я подивився, означає “пробудження.” “Він пробудить нас після двох днів.” Так має бути — “Третього дня Він оживить нас знову, після того, як Він розпорошив нас та засліпив нас та розірвав нас.”

⁵⁵ Вам відомо, що євреїв було засліплено з тією метою, щоб ми могли побачити. Їх було розірвано та розкидано, як народ, та відкинули свого Месію; щоб ми могли прийняти Месію, щоб там міг бути народ, покликаний з поган заради Його Імені.

⁵⁶ Отож, чоловік виходить наперед, [у шлюбній церемонії—Прим. перекладача] і жінка бере його ім’я. Оці засліплені погани, які не можуть побачити того Імені “Господь Ісус Христос” у хрищенні! Дійсно, це дуже жахливо, але це має бути таким чином. Євреї, вони повинні були—вони повинні були не зрозуміти цього. Є лише один, хто може побачити це; це той, хто призначений побачити це. Інакше ж ви ніколи не побачите цього.

Євреї не змогли зрозуміти цю сутність їхнього Месії. І, все ж таки, вони були вченими та богословами, відомими людьми великої вченості, читали ту ж саму Біблію, що читаєте й ви. Отож, після того, як це стало відомим для нас, ми можемо виразно побачити це, то був Месія. Але, вони не змогли зрозуміти цього, як вони не можуть зрозуміти цього й сьогодні. Їм передрено бути засліпленими, також.

57 Церкві, цього дня, передречено бути засліпленою, відкинути Послання вечірнього часу. Об'явлення 3 сказано ось так: “Ти нужденний, нещасний,” — зауважте, стан нареченої, того вечора, або церкви, — “роздягнена, сліпа, і не знаєш цього.” Господи Ісусе, будь милостивий до нас! Біблія сказала, що вона була “роздягнена.” Я ще ніколи не бачив цього аж дотепер. Лаодикійська церква була роздягнена. І коли вона з'явилася того вечора, вона була “роздягнена,” взагалі не помічала цього — “та й не знала цього.”

58 О-о, як вдячний! Наскільки ж, недивно, що ми настільки вдячні! Я відчуваю, що ми недостатньо вдячні за все те, що Бог робить відомим для нас.

59 “Роздягнена.” І видіння говорили, виявляли мені, що вона була роздягнена і не знала цього, та “засліплена.” Як Ізраїля було засліплено, щоб погани змогли ввійти, нині ж поган засліплено, щоб Наречена могла бути забрана звідси та щоб Ізраїль міг прийняти свято Сурем. Незаперчна досконалість!

60 “Після двох днів Він оживить нас, або принесе нам пробудження, збираючи нас разом, євреїв,” — говорячи про ті Сурми тепер. І Він буде. . . “І ми житимемо перед Його обличчям, або матимемо Вічне Життя. Розумієте, ми житимемо перед Його обличчям.” В Біблії сказано, ось тут в Осії, сказано: “І ми будемо перед Його обличчям; Життя, матимемо Життя перед Його обличчям.” Це Його Власне Життя, Вічне Життя — “матимемо Життя перед Його обличчям.”

“Вона ж, що живе в розкошах — вже за життя є мертвою.” Тому ми. . . обіцяно, що Ізраїль знову матиме Життя перед Його обличчям. Він був мертвий, щодо тих фактів, та щодо п'ятидесятиницького свята.

61 Зверніть-но увагу, пильно. “Потім, після двох днів.” Ось, це не означає дві доби по двадцять чотири години кожна, тому що там вже. . . Це сталося в давнину, багато століть тому. Розумієте? Мається на увазі “два дні разом з Господом,” по закінченні двох тисяч років. Отож, чи усвідомлюєте ви, як багато вже минуло з того часу? З тих пір минуло двадцять сім століть, бо те, що сказано тут в Осії, датовано 780-им роком перед Р.Х. Нині ж 1964 рік, бачите, минуло трохи більше ніж двадцять сім століть з тих часів. Він промовив: “Після двох днів, третього дня, Він оживить нас знову і дасть нам Життя перед Його обличчям.” Ось там входять ваші Сурми. Це та година, в якій ми живемо, день, в якому ми живемо.

62 Отож, їх було розпорошено, засліплено, зібрано та перебувають давно вже у третьому дні. Ви розумієте це? Їх було розкидано, з Палестини по всьому світу. Їх було засліплено, щоб відкинути Месію. І нині ось вони зібрані на своїй батьківщині, готові до Сурем, щоб розпізнати Викуплення.

Як-от в Біблії сказано: “Коли вони одержать Це та побачать в Нього рани від цвяхів,” після того, як Церкву вже забрано, “і вони скажуть: ‘Де Ти одержав тії рани?’ Він сказав: ‘У домі Моїх друзів.’” І Він промовив: “Вони поділяться окремо, кожна родина, та плакатимуть і голоситимуть, цілими днями, неначе родина, яка втратила свого єдиного сина.” Пам’ятайте, оте свято Сурем повинно було виконати це. “Плакати, справляти жалобу за вбитою Жертвою,” — і вони відкинули її.

⁶³ Вони в своїй країні. Вони були розпорошені, засліплені і ось нині зібрані разом. І все це було під тією Шостою Печаткою, їхні Сім Сурем. . . пролунали, щоб зібрати їх разом, Шоста Сурма. Сьома — це “ота Велика Сурма,” як ми вже розбирали минулої неділі. Шоста Сурма пролунала під Шостою Печаткою. Так само, як відкрилася наша Шоста Печатка, все одночасно; тільки от, їхні всі пролунали одразу; там де ми перебували дві тисячі років у п’ятидесятиницькому святі.

⁶⁴ Отож, вже двадцять сім століть з того часу. Він промовив: “Третього дня, ми будемо зібрані знову. По закінченні двох днів, третього дня, ми будемо зібрані знову та одержимо Життя перед Його обличчям.” Чи бачите ви обіцянку? Ця година досконало написана на тій стіні. Ми бачимо, де ми живемо.

⁶⁵ Тепер на батьківщині, чекаючи на свято Сурем, або на розпізнання Викуплення, та щоб чекати на Прихід, справляти жалобу за їхнє відкинення першого разу, що вони відкинули Це. Саме задля цього вони перебувають нині у батьківській землі, чекаючи. Те, що вони всі нині. . . Все на своєму місці.

⁶⁶ Як служитель Євангелії, я не бачу, щоб залишилося щось, окрім відходу Нареченої. І Наречена повинна бути забрана, перш ніж вони зможуть розпізнати, що ж сталося. Їх було зв’язано, розкидано. . . я маю на увазі, їх було розпорошено, засліплено, і ось нині зібрано. Що ж залишилося? Наречена має бути забрана з доріги. Чекаючи на відхід Нареченої, щоб їхні пророки з Об’явлення 11 могли покликати їх до свята Сурем, щоб привести їх до усвідомлення того, що вони накоїли.

⁶⁷ Пам’ятайте, якраз поміж тими Печатками, з’явилася Шоста Печатка. І там було обрано та покликано сто сорок чотири тисячі. І поміж Шостою та Сьомою Сурмами, Об’явлення 11 з’являється саме там, у точній відповідності з Шостою Печаткою.

⁶⁸ Для чого? Що воно мало виконати? І це було, щоб виявити двох свідків, Мойсея та Іллю, пророків. Котрі, євреї вірять тільки своїм пророкам. І вони з’являться з ознакою пророків, і їхня справа буде справою пророка, бо вони виконували саме її.

Виявляючи одну річ, а саме, що людина, коли ви помираєте, або що б там не сталося, коли ви залишаєте цей світ, ваша сутність не змінюється. Якщо ви нині брехун, ви будете брехуном і там. Якщо ви тут запальна людина, то ви будете запальною людиною й там. Якщо ви тут перебуваєте в сумнівах, то й там ви

сумніватиметеся. Чоловіки та жінки, нині час струснути самих себе та перевірити самих себе, та визначити, де ми стоїмо, бо смерть не змінить цього.

⁶⁹ Їх не було вже дві тисячі років. Мойсея близько двадцяти п'яти століть, та Іллі вже з тих пір, як... Майже двадцять п'ять століть минуло з тих пір, як нема вже тут Іллі та нема тут Мойсея, і ось вони повертаються з тією ж самою сутністю і чинять те ж саме.

Смерть нічого не робить із людиною, лише змінює її місцеперебування. Не змінює вашої сутності. Не змінює вашої віри. Нічого не міняється в вас, лише місце вашого перебування.

⁷⁰ Тому то, якою ж є ваша сутність цього ранку! Якщо ви зараз сумніваєтеся в Божому Слові, то ви сумніватиметеся й там. Мене не обходить, наскільки ви святі, як ви живете та наскільки порядно ви живете, смерть не перемінить вас анітрохи, лише місце вашого перебування. І якщо ви не можете прийняти повністю Боже Слово саме так, як Воно написано, ви не зробите цього й Там; тому то, не переймайтеся, ви не попадете Туди.

Ви повинні прийняти Його в Його повноті, в силі Його підтвердження та об'явлення щодо того, чим Воно є, ось тоді ви стаєте частиною Його. Він воскресить тільки Своє Слово, як Він зробив це зі Своім Словом першого Великоднього ранку. Встане лише Його Слово та ті, хто померли в Його Слові, вірячи Його Слову та підтверджуючи Його Слово.

⁷¹ Зверніть-но увагу, ось, це було двадцять сім століть тому. Зверніть увагу, їх було розкидано, їх було засліплено, і ось нині їх зібрано разом. Отож, наступним є те, що вони мають прийняти Життя.

⁷² І ось покликано поган. Наречена вже готова. Схоплення вже при дверях. Чи в змозі ми усвідомити це? Чи в змозі ми насправді повірити цьому? Чи це якась розповіджена байка? Чи це для нас якась казочка? Чи це щось таке, що видається нам незаперечним? Чи є воно чимось таким, у що ми можемо повірити, не більш? Або, чи це щось таке, що перебуває в нас, що є нашою частиною, що це більше ніж життя для нас? Яку позицію ми займемо, цього ранку, в цій skinії? Пам'ятайте, буде лише невеличка група, яка прийме Це.

⁷³ Нині в батьківській землі, чекаючи на Сурми. Чекаючи нині на відхід небагаточисленної Нареченої, щоб могло бути повністю виконане Об'явлення 11. Церковний період припинено; Печатки відкрито, щоб довести, що вони прогавили в церковному періоді, і Послання викладено. На сцені Ізраїль, аллілуя, готовий до свята Сурем.

⁷⁴ О-о, ви, мужі в інших країнах, де ви слухатимете цю півку, невже ти не можеш прокинутися, мій брате? Або, чи Це засліплює тебе? Чи викинеш ти Це геть та назвеш Його фальшивим

пророцтвом? Коли Це підтверджено ось просто перед тобою, цим світом, цим часом, народами та Святим Духом, Котрий і написав Це. Це підтверджено — іприродничо, і духовно, і фізично. Все, що було Ним сказано, повністю виконано та доведено.

⁷⁵ Ізраїль у своїй країні; загнали їх туди, зібрали їх туди, неначе овечок. Вовки переслідували його та погнали їх назад до безпечного місця, до їхньої власної країни. Пам'ятайте, Ізраїлеві обіцяно бути благословленому тільки в тому разі, доки він перебував в своїй країні. Бог ніколи не благословляє Ізраїля поза тією країною. Авраам пішов з тієї країни, був засуджений. Кожного, хто залишає цю землю, засуджено. Бог міг благословити Ізраїля тільки тоді, коли він залишався в своїй батьківській землі, і ось він там, вже як народ. І вже покликано Церкву; вона тепер лише чекає на Схоплення, на забрання Нареченої звідси.

⁷⁶ Печатки відкрито. Це об'явлено нам. Ми розуміємо, що вони залишили. Ви ж всі, що хочете сперечатися та лягтися щодо насіння змія та водного хрищення та всього такого іншого, вас засліплено і не усвідомлюєте цього. Цей бог цього світу засліпив вас, щодо Цього, і ви не усвідомлюєте цього. Недивно, що цього ранку зі мною було таке, пробираючися через оті перешкоди!

⁷⁷ Отже, їхні пророки можуть бути відкриті цього останнього дня; не можуть зробити цього, до Сурем, цього свята Сурем.

⁷⁸ Він промовив, через Осію: “Я відтесував.” Дивіться—но, він звертається до Ізраїля. “Я відтесував, — або, іншими словами, — Я відрізав, відрізав їх, через пророків.” Ось як Бог поводить ся зі Своім народом. Він відокремлював їх від решти народів. Чим саме? Своім обосічним Мечем, Своім Словом. Він відрізав їх, Свій народ, від тих народів. Він відрізав Свій народ від тих народів, через пророків, Своім підтвердженням Словом.

Отак Він відрізав Свою Наречену від деномінацій, Своім Словом; обіцяним через Малахію 4, за останнього дня. Відокремив Свою Наречену, відтесав Її від решти церков! Відтесав Свою Наречену!

⁷⁹ Він відокремив, Своїх пророків; через, Своїми пророками, Словом відокремлюючи Ізраїль. “Відділіться від решти інших.”

Дивіться—но, коли їм хотілося чинити так, як чинять інші. Вони прийшли до пророка, Самуїла. Він промовив: “Чи брав я коли—небудь ваших грошей? Чи говорив я коли—небудь до вас Ім'ям Господнім про щось, та щоб це не справдилось?”

Вони відповіли: “Ні, то, то є правда, але ми все одно хочемо царя.”

⁸⁰ Ось так вчинили ті церкви. “О—о, ми віримо Слову. Це все правильно, але, ви знаєте, вони кажуть, що ми маємо робити *оце*.” Мене не обходить, що вони кажуть. Слово є правдою!

Чекання. Він відокремлював їх, через пророків.

81 Котра вже година, брате? Котра година, служителю? Чи усвідомлюєте ви годину цього дня та знак, під яким ви живете? Чи в змозі ви зрозуміти це? Чи бачите ви це?

82 Зараз ніде нема пробудження. Всі невдоволені, служителі волають. Я читав одну з—з відомих газет, що надходять сюди до церкви, дуже хороша газета. І я знайомий з редактором, і я знаю тих людей. І вони благочестиві люди, дуже приємні, Брат та Сестра Моор, з *Посланець Його Приходу*. Одна з найліпших газет на цій ниві, *Посланець Його Приходу*. Але вони навряд чи надрукують окрім щось на зразок: “Постуйте, моліться! Постуйте, моліться! Сурміть у сурму! Треба...” Хто читає її? Вам відомо. Ви бачите це постійно, “Постуйте, моліться! Постуйте, моліться!” Це все, що ви чуєте. “Постуйте, моліться! Настане великий світанок нового дня! Повинно статися щось велике! Нумо, всі, молімося, молімося, молімося! Ще не пізно!”

83 Чому вони чинять це? Чому вони чинять це? Вони бажають великого пробудження. Вони волають, вірять, що пробудження прийде. Вони порядні люди. Чому ж так? Що вони вчинили? Вони не розпізнали пробудження Нареченої. Розумієте? Оскільки вони Християни, вони відчують напругу цієї години, але вони не розпізнали, що було вчинено. Ось це і змушує їх почуватися саме так. Вони усвідомлюють, що має щось статися, але, бачите, вони чекають на це десь у далекому майбутньому, що прийде, коли воно вже сталося просто поруч з вами.

84 Те ж саме вони чинили й у давнину. Вони вірили в прихід Месії. Вони вірили, що повинен був прийти передвісник. Але це сталося просто перед ними, а вони не усвідомили цього. Вони не розпізнали цього. Вони вірили, що прийде передвісник, який передуватиме Месії, і вони ж відтіяли йому голову. Та вбили свого Месію, бо так було передречено, що вони будуть засліплені. Осія сказав так.

85 І той же самий Дух, що промовляв через Осію, промовляв через Івана, та прорік, що церква за цих останніх днів буде “роздягнена та сліпа, та виштовхне Його з церкви.” Вони не зуміли побачити ті пророцтва повністю виконаними. Але, перебуваючи там, вони усвідомлюють, що має щось статися. Вони просто не розуміють цього. Вони не усвідомлюють цього. Зовсім як євреї за давніх часів; засліплена Лаодикія; багатство, богослов'я, ворожість до Церкви, ворожість до Послання. Дивіться—но, як вороже були налаштовані оті євреї до Івана. Дивіться, як вороже вони поводитися з Ісусом, в той час як Він і був саме Тим, на кого вони, як вони самі стверджували, чекали.

[Підсилювальна система дає фон—Ред.] Я думаю, в нас перегорів запобіжник. Мабуть, це відключить також і магнітофони. Ні, це не так. Все гаразд.

86 Вони вороже ставилися до Послання.

Що відбувається — настільки великий рівень інерції; кожен з усіх вас є нагрівальним елементом. Нема ніякого способу вберегти церкву в цілком нормальному стані в тих, за тих часів. Тому що, розумієте, в кожного з вас температура тіла 37 градусів, в звичайному стані. І ви не лише сидите там; кожен постійно випромінює тепло. Тут зараз достатньо повітря, щоб заморозити це приміщення. Але, з працюючим нагрівальним елементом, це—це неможливо.

⁸⁷ Зауважте, ворожість! Але, нині, як і євреї в давнину, засліплені! Вони в Лаодикії. Вони “роздягнені, нужденні, нещасні та й не знають цього.” День багатства, значних богословських наук, великої освіти, і ось вони вже стали ворогами по відношенню до Послання. Вони не захотіли мати нічого спільного з Цим, так само як це було за давніх часів, коли Ісус з Назарету ходив по землі.

⁸⁸ Причина, чому люди, за днів Ноя, не ввійшли до ковчегу, бо вони не розпізнали, ані того послання ані того посланця. І загинули вони лише з єдиної причини, тому що вони не розпізнали годину, за якої вони жили. Вони не усвідомили того, що Бог вчинить з гріхом те, що Він обіцяв вчинити. “Він знищить людину з лиця землі.” Він пророкував це. Він мав на увазі саме це. І Він сьогодні має на увазі те ж саме, що Він мав на увазі й тоді.

⁸⁹ Але люди, замість того, щоб бути приязними до Ноя, його обізвали дикуном. Вони не повірили в нього як в пророка. Вам відомо, що Ісус, Сам Особисто, сказав нам про те, як вони насміхалися за днів Ноя, глузували з нього, називали його фанатиком та й більш того. Але вони не розпізнали своєї години. Вони не розпізнали дня. Вони не розпізнали знамення. Вони не розпізнали послання. Вони не розпізнали посланця, але виштовхнули його з-поміж себе та насміялися з нього. Ісус сказав: “Як було за часів Ноя!”

⁹⁰ Разом з Ізраїлем в своїй країні, та все ось налаштовується, та Послання нині ось досконало рухається, що це за день, за якого ми живемо, брате? Де ми?

⁹¹ Вони не усвідомили дня. Вони не усвідомили. Ось чому вони пропустили це — тому що вони не розпізнали цього. Вони були подібні цьому дню, багато в чому схожі на людей сьогодні, засліплені науковими доказами, освітніми системами, богословськими семінаріями. І все те, що засліпило їх за того дня, воно вчинило те ж саме й сьогодні. Воно засліпило їх, знову.

⁹² І, також, простота, простота послання та посланця! Ной не був науковим. Він не був освіченою людиною. Він був такий собі бідний селянин, сумирний, з простим посланням. Це було занадто просто для їхньої високої вченості.

Ось так воно й сьогодні! Бог завжди робить це простим, щоб досягти тих людей, які віритимуть та довіряться Йому. То є різне, просто різне Послання, але той самий Бог. Тому бажаю вам вірити Йому та зрозуміти, що Бог сказав Його.

⁹³ Ісус сказав, що вони насміхалися з Його пророка, з Ноя. І, як вони насміхалися за того дня, так само вони робитимуть це знову при Його Приході. Вони чинитимуть те ж саме.

Ось чому фараон потонув у морі. Він не розпізнав свого дня. Він не розпізнав, що відбувалося. Він був занадто захоплений досягненнями своєї наукової епохи, будувати міста рабською працею. Він був занадто—він був занадто зайнятий, щоб розпізнати можливість, яка в нього була, і він прогнав Божого пророка-посланця до пустелі. Він не розпізнав цього. Ось це і було причиною того, що все пішло саме так, як воно пішло. Він не розпізнав цього. Якби ж то він тільки розпізнав обіцяне Слово Бога, до того народу!

⁹⁴ І сьогодні, якби ж то церкви лише розпізнали, якби церкви лише розпізнали Слово Бога, яке зробило цю обіцянку для цієї години, для цих людей, вони б не загинули.

Якби Америка могла тільки усвідомити конституцію, яку вона склала, в неї б не виникало думки забрати Біблію зі шкіл, забрати Ім'я Боже з монет та клястися у вірності Богові. Але вона не розпізнає цього. Чому? Вона сліпа, роздягнена. Вона не може усвідомити крові тих дорогоцінних хлопців, які полягли на тих полях за цю привілею. Вони забуті; вони стали сміттям.

⁹⁵ Але є Той, Хто пам'ятає пролиття крові пророків, ціну, яку було заплачено, щоб принести нам цю Євангелію сьогодні. Як тисячі були розтерзані левами та вкинуті до кліток, були розпилені на шматки, спалені, розп'яті! Богу це відомо.

Церква забула своїх пророків. Їм “вони більше не потрібні,” як вони кажуть. Але Бог знає, що Йому вони потрібні; Він відсікає Свій народ Своїм Словом. Але Воно для них сьогодні занадто старомодне. Вони не розпізнають Його. Ось чому вони зараз перебувають в такому стані. Ось тому то вони “роздягнені, нещасні, сліпі, нужденні та й не усвідомлюють цього,” бо вони не розпізнають години, за якої ми живемо. Вони не помічають цього.

⁹⁶ Мойсей, він розпізнав свій день та своє покликання, коли він узрів обіцянку Божого Слова для того дня підтвердженою. Він пізнав тоді та усвідомив, ким він був та що він повинен був робити, через обіцяне Слово. Тому то він і не страхався того, що там хто сказав. Він не соромився свого послання, хоч кожний священик і кожний фараон, геть усе, будь-яка влада була проти нього. Але він розпізнав, коли він побачив те Світло, той Полум'яний Стовп, що висів у тому куші та промовляв до нього Слово, яке було обіцяне для того дня, та прорік: “Я покликав тебе, щоб виконати це.” Він не злякався страшних погроз царя. Він вирушив, щоб вивести тих людей у вихід, як було обіцяно в Божому Слові.

⁹⁷ Бачачи обіцянку підтвердженою, він приготував народ до їхнього виходу. Коли? Коли він узрів Божу обіцянку підтвердженою. Пам'ятайте, він подався в біга, зі своїм

богослов'ям; він втік зі своєю вихованістю. Та коли він побачив Боже Слово проявленим, він побачив Це підтвердженням, “Я Є ТОЙ, ХТО Є,” тоді вже його не турбувало, хто там що казав. Він не страхався того, що там фараон міг би зробити з ним. Він не боявся, що інші з них могли б зробити. Він боявся лише Бога, що він міг неправильно зрозуміти Бога, або якогось шляху, яким би він міг неправильно зрозуміти Бога. В нього не було страху перед людьми чи перед тим, що вони сказали б чи зробили б. В нього був страх лише перед Богом, після того, як він розпізнав, що то було Слово Боже.

⁹⁸ Він не міг вмістити в свій розум, як це така людина, як він, буде послана туди. Та коли він розпізнав, через підтвержене Слово, чім це було, тоді він не страхався наказів царя. Якби ви тільки розпізнали, якби ми сьогодні тільки були в змозі розпізнати! Мойсей розпізнав це, коли він побачив Слово підтвердженням, побачив, як підтвердження створило доказ. Він був готовий до виходу для народу.

Йов не розпізнав, що то був Бог. Доки диявол може—може змусити вас вірити іноді, що ці невеличкі випробування, через які ви проходите, це—це Бог, можливо. . . карає вас! Бог намагався виявити йому дещо. Йов не розумів цього, доки він не побачив видіння. Так само як Мойсей; коли Мойсей узрів це видіння, Полум'яний Стовп в куші, це було підтвержено. І коли. . .

Йов, у своєму запитанні: “Коли людина помирає, чи може вона ожити знову? Я бачу, як вмирає дерево, і ось воно знову оживає. Я бачу, як квітка вмирає, і ось вона знову жива.” Ось що його непокоїло. “Але людина помирає, дух покидає її, вона померла. Його сини сходяться справляти жалобу, та він не відчуває нічого. О-о, коли б Ти сховав мене в могилі, доки промине Твій гнів!” Він не міг зрозуміти, як це квітка помирає та живе знову, як листя спадає з дерева, додолю, та лежить на землі, і ось весною знову з'являється. Він промовив: “Чоловік помирає, і куди він потрапляє? Я вірю Богові; але що стається з людиною?”

⁹⁹ Але ось одного дня саянула блискавка, пролунали громи, Дух злинув на пророка. І він побачив прихід Мужа, Який міг покласти Свою руку на грішну людину та святого Бога, і створити шлях. Тоді він заволав: “Я знаю, мій Викупитель живий! Хоч підшкірна черва знищить це тіло, все ж таки в своєму тілі я побачу Бога!” Він розпізнав, чім саме було це воскресіння.

¹⁰⁰ Валаам не впізнав Ангола, доки той мул не заговорив мовами. Валаам не зміг розпізнати, що то Ангол стояв на його шляху. Засліплений проповідник не зміг розпізнати, що то Бог стояв на його шляху, намагаючись втримати його від продажу його дару за гроші. Та коли мул заговорив людським голосом, тоді Валаам зрозумів, що то Ангол стояв на його дорозі, намагаючись втримати його від того, що він робив.

101 О-о, ви, засліплені деномінації! Якщо Бог може використати мула, який взагалі німий, щоб промовляти мовою, якої він не знає, щоб об'явити служителів, що він збився зі шляху, невже Він не може застосувати людину для тієї ж мети? Засліплений люде!

102 Якби Ахав тільки розпізнав свій день, він ніколи б не засудив пророка, Міхея, разом з обітницею Божого Слова для нього.

103 Коли Ахав стояв там того дня, він та—та Йосафат. І коли у них там пророкували чотири сотні пророків, казали: “Вирушай в дорогу! Все гаразд. Ахаве, ти живеш у гріху. Ти зробив нас великою деномінацією! Ми великий народ. В нас сильне служіння. Ось ми тут, ми, чотириста навчених священників, чи то пак, пророків. Нас чотири сотні, навчених в Слові та богослов'ї. Ми знаємо все про Це.”

104 Ось так, це довело, що вони не знали всього про Це. Той муж, якого вони називали навченим, за покоління перед ними, Ілля, правдивий Божий пророк, виголосив пророцтво: “ТАК ГОВОРІТЬ ГОСПОДЬ: ‘Собаки лизатимуть твою кров, Ахаве!’” Бачите?

105 Але ті священники, штучні пророки, вважали, що в них з Цим було все гаразд. Вони сказали: “Отче Аврааме. . . чи то пак, Отче Ахаве, вперед! З тобою Господь. В тебе є Писання, тому що Бог дарував цю землю Ізраїлеві. Вона належить Ізраїлеві. Вирушай в дорогу! З тобою Господь.” О-о, подумати тільки!

106 Але, вам відомо, Йосафат, той, хто не заплутався в гріху, подібно Ахаву, він бачив все трошки інакше. Він промовив: “Чи нема там іще одного?”

107 Він сказав: “Є в нас тут один, але я його ненавиджу.” Бачите? Що Бог робив? Відокремлював Свій народ, через пророка, знову. “Я ненавиджу його. Він нічого більш не робить, як тільки засуджує мене весь час. І тобі ж відомо, що я визначна людина. В мене не було б цієї семінарії ось тут, якби я не був сильним віруючим. В мене ось добре навчені мужі. Я влаштував їх ось тут з книжками та з Бібліями та всім іншим, щоб навчати цьому. І я знаю, що вони сильні мужі.”

Але якби Ахав тільки усвідомив, хто був цей хлопець, цей низькорослий, бідний, вдягнений в лахміття хлопчина, син Імли, що стояв там, говорячи йому: “ТАК ГОВОРІТЬ ГОСПОДЬ.” — він ніколи б не припустився тієї фатальної помилки, яку вчинив. Але він засудив Міхея. Він не. . .

О-о, люди, розпізнайте епоху, за якої ви живете! Погляньте, що відбулося. Погляньте, що обіцяно. Розпізнайте день, в якому ви живете.

108 Якби церковна деномінація сьогодні змогла лише розпізнати, чому їх засуджено, та їхні члени втікають від них, немов Ізраїль з Єгипту! Якби ж то деномінації лише припинили ганити ті аудіоплівки і прислухалися б до них! І ти, проповіднику, що слухаєш цю плівку, слухай—но! Якби ти лише розпізнав годину, за

якої ти живеш, якби ти лише розпізнав знамення часу, ти б зрозумів, чому люди розбігаються з їхніх деномінацій. Дух Господень кличе! “Ніхто не може прийти до Мене. — сказав Ісус, — якщо тільки Мій Батько не притягне його. І всі ті, кого Батько, раніш, дав Мені, вони придуть.”

¹⁰⁹ Як—от ота жіночка при колодязі, та священник, наскільки вони відрізнялися! Рукописання на стіні сьогоднішнього дня, знову. Вони бачать це, але вони не розпізнають цього.

¹¹⁰ Якби тільки євреї розпізнали обіцяне знамення свого Месії, згідно їхньому останньому пророку! Малахія 3 сказано: “Ось, Я посилаю Мого посланця перед Моїм обличчям, і приготує шлях.” А вони стверджували, що чекали на Нього.

¹¹¹ Наскільки—наскільки точно це відповідає сьогоднішньому дню! Вони стверджують, що вони чекають на те, що має щось статися. Всі церкви моляться та постяться, та кажуть: “Нумо, давайте молитися. Зберемося разом. Величні речі мають статися серед нас. Ми знаємо, що має статися щось надзвичайне. Церква мусить приготуватися.” Це те, за що вони моляться.

¹¹² Це те, за що молилися й вони там. І ось прийшов Іван Христитель. Через те, що він відкидав їхні семінарії, через те, що він чинив протилежне тому, чому навчали їхні батьки. Він вийшов з пустелі без ніякої освіти. Він вийшов без свого комірця круг шії, як сказали б ми сьогодні. Він вийшов без великої в'язки богослов'я. Але він прийшов, знаючи за Божою обіцянкою, що він мав об'явити Месію.

Він сказав: “Він зараз стоїть посеред вас.” Та вони думали, що він був навіжений, бо він не вийшов з їхніх шкіл. Рукописання було на стіні, а вони не знали цього. Вони стверджували, що вони чекали на прихід саме такої Особи; і Він же був просто посеред них. І вони не впізнали Його, хоч вони й казали, що вони чекали на Нього.

¹¹³ Як це схоже, коли євреї, за їхніх часів, коли погани, з їхніми, тому що було передречено те ж саме, те ж саме. Стверджували, що вони чекали на Нього. Але нинішні деномінації у Поганському, Лаодикійському періоді такі ж сліпі, якими були й вони, тому що (чому?) було передречено, що вони будуть такими. Це повинно справдитися.

¹¹⁴ Якби ж то Ізраїль лише міг розпізнати їхнє знамення, вони б зрозуміли, що час з'явлення Месії вже при дверях. Якби ж то вони розпізнали!

Вам відомо, учні говорили це Ісусові. “Чому ж тоді книжники кажуть, що: ‘Спершу має прийти Ілля?’”

¹¹⁵ Та Ісус відповів: “Ілля вже прийшов, та вони не впізнали його. Він вже був тут, і вони вже вбили його. Вони вчинили саме так, як сказало Писання, що вони чинитимуть.”

¹¹⁶ Якби ж то вони лише розпізнали, що той “фанатик,” який засуджував всю лицемірність, яку вони чинили, який засуджував

все те, що вони чинили. . . Він проголосив: “Ви, лицеміри! Не розпочинайте тут. . . Змії трав’яні, ви, гадюче поріддя, хто вказав вам тікати від майбутнього гніву? Не починайте думати в собі: ‘Наш батько Авраам. У нас є ось *це*, ось *те* або *інше*.’ Бо я кажу вам, Бог з каміння цього може підняти дітей Авраамові.”

117 Не розпочинайте думати собі, що ось у вас під рукою є Всесвітня Рада, і у вас там будуть найвишуканіше вдягнені представники. Бог спроможний ось тут з вуличних щурів підняти дітей, щоб виконати Своє Слово; проституток, волоцюг, п’яниць, картярників. Він може зробити це. Він все ще Бог.

118 Засліплені деномінації, як і засліплений Ізраїль, обом передречено бути такими. Я виявляю вам паралелі, поки я наближаюсь до того, що хочу сказати зараз. Засліплені, як деномінації поган Лаодикійського Періоду, засліплені сьогодні, як вони були засліплені й тоді.

119 Лаодикійському Періоду належить прийняти Послання! В Малахії 4 сказано, їм належить так зробити.

Проте на що ж вони чекають? “Наша деномінація виростить Це. Якщо Це з’явиться не через нас, Баптистів, Пресвітеріан, Асамблей, Єдності, там є. . . Якщо Це з’являється не через нас, то Це не є правдивим.”

Те ж саме вони чинили й за того дня! І воно прийшло та пішло, а вони не усвідомили цього. Вони не розпізнали цього, хоч воно виконало кожне Слово. Ісус сказав: “Вони вчинили саме так, як це було про них передречено. Так само вони зроблять з Сином людським,” — Його буде відкинено.

120 Тепер зверніть увагу, те ж саме нині, за Поганських днів, згідно з обіцяними Писаннями Малахії 4.

Про котрі, Ісус промовив: “Все Писання є надхненним, і жодна Його часточка не може минутися не виконавшись.” Не існує в світі спосіб втримати Писання від повного виконання. Справдитись повинно все. Та й Ісус сказав, що так станеться. І ось ми бачимо, як це сталося. Ми розуміємо це.

121 Що ж саме “відновити,” за цих останніх днів? Ви, деномінаційні брати, слухайте-но! Відновити п’ятидесятницьке, першопочаткове свято. Яким Воно було при початку, так само Воно буде відновлене перед тим, як лунатиме свято Ізраїльських Сурем. Повинно бути відновлене! Повинно щось бути, щоб виконати це. Малахія 4 сказано, що буде повернено Віру батьків до дітей, саме це має статися.

122 Якби Ізраїль впізнав їхнього Месію, обіцяне знамення, вони не були б там, де вони перебувають сьогодні. Якби вони. . . Але чому ж вони не зробили цього? Дуже шкода. Чому ж вони не зробили цього? Тому що Бог сказав, що вони не зроблять цього. Хто вірить в це, скажіть: “Амінь.” [Громада відповідає: “Амінь!”—Ред.] Бог сказав, що вони не зроблять цього.

І той же самий Бог сказав, що це станеться у Лаодикійському Періоді Церкви, і ось воно просто перед ними. Як же можуть вони чинити щось інше, аніж це?

¹²³ Якби вони лише розпізнали обіцяне знамення Месії, знамення Сина людського! Він прийшов у імені Сина людського. Нині ж, Він перебував у імені, впродовж П'ятидесятницького Періоду, в Святому Дусі, Сині Божому. Отож, наступним буде Тисячолітнє Царство, Син Давидів. Троє “Синів,” той самий Бог. Той же самий “Отець, Син, Дух Святий,” той же самий Бог. Син Давидів, Син Божий. . . Син Давидів, Син людський, Син Божий — це той самий Бог постійно, лише у трьох різних служіннях.

¹²⁴ Тому то “Отець, Син та Дух Святий” — то не три Боги, але це той самий Бог в трьох диспенсаціях, трьох служіннях, як Отець, як Син, та як Дух Святий.

Але, як і сьогодні, засліплені традицією, якими вони були й тоді, традиційно засліплені, вони не бачать цього. Чому вони не бачать цього? Вони ніколи не побачать цього. Пам'ятайте, це є **ТАК ГОВОРИТЬ ГОСПОДЬ**.

Скажеш: “Тоді чому ж ти кажеш все це?”

Просто те саме, як чинив це Іван, те саме, як і решта з них чинили. І тут і там вони сидять по одному, ті, кого треба витягти. О-о, вівці Божі, слухайте Голоса Божого! “Вівці Мої слухають Мого Голоса.”

¹²⁵ Жінка біля криниці розпізнала свій день, через знамення Месії. Про неї ходила недобра слава. Вона не бажала бути обдуреною їхніми старими церквами, тим, як вони чинили. Вони жили собі як завгодно, і, все те, що вони чинили, вона не вірила у всі ці дурниці. Але вона знала, що одного дня мав прийти Він. Цей бідний невисокий хлопчина був там, на шляху до криниці; вона знайшла Те, чого вона шукала, коли Він почав відкривати їй таємниці її серця, докладно розповів їй гріх, в якому вона жила.

Вона відказала: “Пане, я певна, що Ти Пророк.” Ось, в них вже чотириста років не було жодного. Промовила: “Я переконана, що Ти Пророк. І я знаю, що коли прийде Месія, Він чинитиме все це.”

Він відповів: “Я — це Він.”

¹²⁶ Вона розпізнала. Не було вже ніяких запитань: “Чим Ти можеш довести це?” Все вже було доведено. “Коли прийде Месія, саме це Він і чинитиме.”

Авжеж, якщо вона може розпізнати це за Писаннями, невже ж ми не зможемо розпізнати вечірні Вогні та знамення сьогоднішнього дня?

“Ми знаємо, що коли прийде Месія, Він виявить нам все це. Він розповість нам все це.”

Він промовив: “Я є Він, що розмовляє з тобою.”

127 Більше ніяких запитань. Вона побігла, і вона розповіла людям: “Ідіть, погляньте—но! Ось Він.” Вже ніяких запитань для неї. Все вирішено, бо вона розпізнала день, в якому вона жила. Вона розпізнала це.

128 Так само й з Натанаїлом, сильним євреєм, коли він узрів те знамення Месії, яке було обіцяно там; не мало вже значення, скільки там священиків, скільки там чогось іншого.

До чого ж це призвело? Це занепокоїло священиків, бачити, як їхні люди залишають церкви та йдуть собі. Він сказав: “Коли хто з вас піде на Його зібрання, вас буде відлучено. Ми одразу ж викреслимо вас з деномінації.”

129 Так само й сьогодні. “Ми викреслимо вас з нашої організації, якщо ви підете на його зібрання.”

130 Пам’ятаєте того сліпця? Батько і мати навіть не могли нічого відповісти; вони боялися. Бо вони сказали: “Кожен, хто ходив, щоб побачити Ісуса, або—або відвідував Його зібрання, їх буде відлучено.” Але ось цей сліпий чоловік міг говорити сам за себе, той, що колись був сліпим, міг тепер бачити.

131 Я, котрий колись був сліпим, нині можу бачити. Я, котрий не знав всього цього, Це стало відомим мені через Святого Духа. Розв’яжіть зашморга, деномінації, бо вони все одно йдуть! “Коли Я буду піднесений від землі, Я всіх людей притягну до Себе.”

132 Натанаїл впізнав це. Він усвідомив це.

133 Так само як Мойсеєві Біблійні докази, підтверджене Слово. Мойсей знав, що то була обіцянка дня, тому що це було за Писанням, незважаючи на те, наскільки це було дивним. Він промовив: “Кому я зможу розповісти їм. . . Я скажу їм, що я бачив Світло тут у пустелі. Як я зможу розказати їм тепер, що тут було Світло, і це Світло наказало мені піти туди?”

Він промовив: “Авжеж, Мойсею, Я буду з тобою.” І не лише. . .

134 Він не виявив Себе там у Єгипті; тільки через чуда та знамення. Та коли Він зібрав їх усіх разом, Він об’явився їм знову, і довів Мойсеєве служіння перед Обраними та покликаними. Коли той пророк вирвав їх на волю з того народу і привів їх до місця, тоді Полум’яний Стовп з’явився знову, на верхівці гори Сінай.

135 Порівняй це з сьогоднішнім днем. Амінь! Хвала Богові! Для мене це більше ніж життя. І моя старість починає підкрадатися, і я бачу, як ця година вульгарності та безсоромності захоплює країни та все інше, тоді я дивлюсь назад і розумію, що сталося. Моє серце підстрибує від радості, усвідомлюючи, що вже скоро ця земна оселя розпадеться, але в мене є ще одна, що чекає там. Я намагаюсь витягнути людей, відрізати їх від всього цього та того, витягнути їх; виявити їм, через Писання, що Бог стоїть там; разом з підтвердженням Полум’яного Стовпа, який бачили сотні та тисячі, і навіть сфотографували Це, раніше, фотокамерою, раз за разом, щоб довести це.

136 Повстають фальшиві наслідувачі. Звичайно, так має статися. Імітатори з'являлися за дня Мойсея і чинили те ж саме. Бог наказав: “Відокремся, Мойсею. Не тиняйся біля них. Я поглину їх.” І цей світ поглинув їх. І так само й сьогодні: повертаються в світ, фінансові проекти та все таке інше. Розумієте?

137 Біблійне знамення Мойсея! Він був—він був тим великим пророком Божим, який пішов туди, щоб визволити їх, і вони розпізнали це. Вони розпізнали знамення. Він сам був точною Біблійною обіцянкою, підтвердженою.

138 Ісус був тією обіцянкою Писання, підтвердженою жінці. Інакше кажучи, Він був Тлумаченням. Ісус був Тлумаченням Писання. Його Власне Життя витлумачило Писання.

139 Невже ви не бачите Послання цієї години? Чи можете ви розпізнати, де ми? Саме Послання, з Писання, тлумачить вам годину, в якій ми живемо. Воно і є тлумаченням.

140 Ісус проголосив Ізраїлеві: “Якби ти тільки усвідомив свій день.” Одного разу, сидячи на Оливній горі, Він поглянув зверху, промовив: “Єрусаліме, о-о, Єрусаліме!” Він заплакав. Він поглянув туди. Він бачив.

Можливо, й не задля порівняння. Іншої ночі, іншого ранку, десь близько десятої години, коли я побачив цю розпусницьку церкву. Глибоко в твоєму серці, ти відчуваєш, як Дух Святий обливається слізьми.

“Єрусаліме, о-о, Єрусаліме, як часто Я хотів зібрати тебе під крила. Але що ж ти накоїв? Ти повбивав пророків, яких Я посилав до тебе. Ти замордував їх.”

І ці Послання, що розіслані церквам, сьогодні, зацьковані їхніми деномінаційними догмами. Писання замордовано їхніми догмами. Ісус проголосив: “Якби ти тільки усвідомив свій день! Але, вже занадто далеко, тепер вже занадто пізно.” Так само й з церквами!

141 Я твердо переконаний, всім своїм серцем, що для неї вже не залишилося відкуплення. Неважливо, що ви хочете думати про це, це ваша власна думка. А це — моя. Розумієте? Ви не повинні переймати мою точку зору. Але я переконаний, що для неї вже не залишилося відкуплення, вже близько п'яти чи шести останніх років. Я пам'ятаю. Ви пам'ятаєте Чікаго. Дивіться—но, що сталося з тих пір, і дивіться, як це відбувається далі. Бачите? Пам'ятайте, перед цим моє ім'я. Воно стоїть там. Це є ТАК ГОВОРІТЬ ГОСПОДЬ. Спостерігайте—но, чи не падала вона, поступово.

142 Погляньте на 1933 рік, як сказано, що чинитимуть жінки в ці останні дні. Як було сказано, що люди. . . Як Муссоліні, яким буде його кінець. Як Гітлер закінчить такою таємничою смертю. Про те, як серед комунізму повстануть три -ізми. Як з'являться автомобілі, схожі на яйце. Та який одяг носитимуть жінки і будуть схожі на чоловіків, навіть шось схоже на білизну; і, врешті-решт,

прикриватимуть себе чимось таким на зразок фігового листа. Як безсоромні вчинки, як вони поводитимуться за цього дня. Дивіться, що вони вчинили. І це ось просто перед вами, тоді.

143 Якби жінки-Християнки могли лише. . . так звані Християнки могли лише розпізнати, змогли розпізнати, що той безсоромний дух на них — від диявола, який змушує їх обрізати свої коси. Тільки диявол змусить робити таке. Щодо вас, то це суперечить Слову Божому, так само як це було в Еденському садку. Що ж вони вчинили? Якби вони тільки могли розпізнати! Вони намагаються казати: “О-о, це каже той старий проповідник, святенник-стрибун!” То не я. Я не кажу вам, що потрібно робити. Я лише цитую Слово. Якби вони лише змогли розпізнати, що то є диявол.

144 Вони називають себе Християнами. Ісус сказав: “Як же ви можете називати Мене: ‘Господи,’ — і не виконуєте того, що Я наказав вам чинити?” Вони не можуть бути Християнами. Не я їхній суддя, але я кажу лише те, що сказало Слово. “Як ви можете називати Мене: ‘Господи,’ — і потім не чините того, що Я наказав чинити?” І ось оце все Слово є об’явленням Ісуса Христа. “Як ви можете називати Мене: ‘Господи’?”

145 Якби вони лише могли розпізнати, що то є диявол, безсоромний дух. Деякі приємні жіночки ось там. . .

146 Мені здається, що це найбільш вульгарне місце, яке я за своє життя коли-небудь бачив, Джефферсонвілл, Індіана, щодо роздягнених жінок. Я був у Голівуді. Я був усюди. Я об’їздив увесь світ, і я бачив всілякий бруд. Я бачив це у Парижі. Я бачив це в Англії, яка взагалі верховодить над ними всіма.

147 Я думаю, що Англію коли-небудь буде втоплено в океані. Вона заслуговує на це; розпуста, бруд, нікчемність! Це безсоромна каналізаційна труба світу, найбільш антибіблійний, відступницький народ, який я коли-небудь бачив за своє життя. Вона стала такою, бо вона відкинула Правду.

148 Біллі Грем казав, що він змушений був забрати свою дружину з парків; чоловіки та жінки займалися сексом, юнаки та дівчата, просто в парку, не криючись. Вона перетворилася на вигрібну яму; так само й Франція, так само й весь інший світ. І так само зі Сполученими Штатами, що стали провідниками їх усіх!

149 Погляньте на сьогоднішній день. Дозволяють їм обрізати свої коси, вдягати шорти, брюки, палити, і називають себе віруючими. Невже ви не усвідомлюєте, сестро, чи жіночко. . . Тобто, вибачте, не моя сестро; робити саме такé. Невже ви не усвідомлюєте, що то диявол? Але що. . .

Як євреї у давнину, ви не повірите підтверженому Слову, коли Воно доведено вам. Ви учепилися за свої деномінаційні традиції, які кажуть, що все гаразд. Ви говорите мовами, ви стрибаєте вгору та вниз, ви співаєте в душі, та й обрізаєте свої коси. Чи могли б ви уваяти собі Християнку, яка чинить таке?

Я бачив демонів, я бачив знахурів, я бачив, як вони розмовляли мовами та витлумачували, та стрибали вгору та вниз і танцювали в дусі; пили кров з людського черепа та проклинали Ім'я Ісуса Христа!

¹⁵⁰ Ви кажете: “Я належу до церкви. Аллілуя! Слава Богові! Я. . .” До чого ви належите?

Церква — це Слово! А Слово каже: “Ганьба тобі чинити таке.”

Ви, засліплена купка фарисеїв, що ведете тих нещасних дітей до пекла, таким чином: бо ви тремтите за свою хлібну картку, і вас буде викинуто геть з вашої деномінації, коли ви розпочнете щось разом з Цим. Сором тобі, ти, лицеміре! Посоромився б цього. Бачачи, як ця година наближається, таким чином, і ти відвертаєшся від Божого Слова через свої традиції. Як же ти зважешся на таке, сліпий чоловіче!

¹⁵¹ Чи не каже Біблія, що тебе було засліплено? Невже ти не можеш зрозуміти, що ти сліпець? В Біблії сказано, що ти саме такий. “І ти роздязнений, нещасний, нужденний, сліпий та й не усвідомлюєш цього.” В той час, коли ти вважаєш, що у тебе найбільша церква в місті, і ти робиш ось *це*, ось *те* або *інше*; та Біблія сказала, що ти настільки вбогий, наскільки це взагалі можливо, і що ти сліпий. І Він все ще стоїть біля дверей, намагаючись продати тобі трохи масті для очей; не продати її тобі, але дати її тобі, і ти не бажаєш прийняти це. Писання справджується.

¹⁵² За якого дня ви живете, люди? Чи розпізнаєте ви годину, розпізнаєте знамення?

¹⁵³ Могли б вони лише усвідомити, ті жінки, що це диявол. Це непристойний демон, під ім'ям релігії. Він завжди приходив саме таким чином. Він підступав до кожного пророка, він підступав до кожного прозорливця, він підійшов навіть до Ісуса Христа, як релігійна особа. І в Біблії сказано, що він має бути “настільки близько за останніх днів,” навіть П'ятидесятників, “і намагатиметься спокусити самих обраних,” з цієї П'ятидесятницької церкви, “якби це було можливо.” [Порожнє місце на півці—Ред.]

¹⁵⁴ “Небагато, — сказав Він, — бо тісні ті двері та вузька та дорога, і мало буде таких, що знайдуть її. Бо як було за днів Ноя, коли спаслося вісім душ, так само буде й за приходу Сина людського.” Подумайте-но про це! За якого дня ми живемо? Чи розпізнаєте ви годину, розпізнаєте день?

Я зайняв багато вашого часу, але в мене є ще декілька хвилин. Розумієте?

¹⁵⁵ Дозволяють їм стригти свої коси. Авжеж, вони кажуть: “Наша церква не звертає на це уваги.” Чи відомо вам чому? Вони сліпі.

“Анітрохи не зашкодить, підстригти твої коси.” Біблія каже, що зашкодить! Це навіть непристойно тобі, стригти свої коси та ще й молитися.

Ти скажеш: “Так, жінка повинна покриватися.” Та в Біблії сказано, що її покриттям є її “коси.” Не капелюшок; її коси!

¹⁵⁶ Що якби Мойсей сказав: “Я зніму свого капелюха замість взуття”? Це не спрацювало б. Бог сказав “взуття,” і Бог мав на увазі саме взуття.

Він сказав “коси,” а не капелюшок! Слава Богові! Йому це сподобалося, я певен. Хвала Богові! Він має на увазі саме те, що Він каже. Писання не залежить від особистого тлумачення. Воно не означає лише для вашої деномінації; Воно має на увазі саме те, що Воно каже, і Він є тлумачником.

¹⁵⁷ Кажеш: “Я знаю одну жінку, яка чинить таке.” Мене не обходить, що ви там знаєте. Мені відомо те, що сказав Бог про це. А ви вже робіть як знаєте.

¹⁵⁸ Якби вони змогли лише розпізнати, що це таке — леді. Еге ж! Якби ви могли лише розпізнати! Інакше кажучи, “жінка,” а не леді.

¹⁵⁹ Я бачив одну вивіску, йдучи з Блакитного Вепря, ось там, здається, це на П'ятій Вулиці, якась пивна забігайлівка, написано: “Столики для леді.” Я лише зупинився там; я промовив: “Саме таких у вас не було жодної.” Леді не піде в таке місце. Можливо, жінка, але ні в якому разі не леді.

¹⁶⁰ Чи помічали ви, що падіння цього світу починається з безсоромності жінки? Чи усвідомлюєте ви, що це має закінчитися таким самим чином — безсоромністю жінки? І чи не представлена церква як жінка? Церква — то є жінка, говорячи духовно.

Так само й Наречена є жінкою, говорячи духовно.

¹⁶¹ Безсоромність церкви, наскільки далеко це зайшло! Погляньте на видіння, погляньте на все інше, побачте видіння, навіть те, що дає Бог, і що видіння є правдою. Я, поклавши Біблію собі на серце, до вас, люди, на аудіоплівці, і це зібрання бачить це. Я бачив це! Всемогутньому Богу відомо, що то є Правда. Ніколи не усвідомлював цього аж дотепер. Ось вона — “роздягнена, та й не усвідомлює цього.” Вона тільки-но гарно провела час. Ось воно.

Та коли та тендітна Наречена з'явилася у полі зору, то було зовсім інше. “Альфа та Омега!” Еге ж.

¹⁶² Диявол чинить це. Але, подібно до євреїв у давнину, коли вони бачать Слово. . .

Та Ісус сказав Своїм, Він сказав це Своїм учням: “Дослідіть-но Писання. Ви, ви знаєте, ви спантеличені Мною та Моїм служінням. Дослідіть Писання. Ви думаєте, що в Них ви маєте Вічне Життя, а Вони свідкують про Мене, Вони кажуть вам, чім саме є Моє Послання. Якщо ви не можете вірити Мені, вірте самим Словам, які Бог розтлумачує вам.”

¹⁶³ “Цей Чоловік не буде керувати нами. В нас є свої власні священики, та все таке інше.” В такому разі продовжуйте далі, це

все, що можна сказати. Вже занадто пізно, в будь-якому разі. Деномінаційні традиції, які стверджують, що, мовляв, все гаразд, вони прислухаються до того. Вони радше слухатимуть... Ви вірите слову людини більше, ніж ви вірите Слову Божому. Вони не розпізнають. Церкві сьогодні не розпізнають Друге Тимофію 3. Якби ви...

164 Я бачу, як деякі з вас занотовують місця Писання. Авжеж, я цитую саме з цих місць Писання. Там, якщо хтось приверне мою увагу до цього, або схопить мене за руку щодо цього, я зможу показати їм місце Писання у відповідь. Розумієте?

165 Вони не розпізнають Друге Тимофію 3, де Воно сказало: “За останніх днів, люди будуть нестримні, зарозумілі, які більше люблять розкоші, аніж люблять Бога, непримирливі, наклепники, жорстокі, зневажники тих, які чесотні (Наречену), бачите; мають вигляд благочестя, але відреклися його Сили; цурайся таких. Бо то саме з таких походять ті, хто ходять від хати до хати та зводять нерозумних жінок, нерозумних жінок, які піддаються всіляким пожадливістям, ніколи так і не навчившись, чи то пак, ніколи так і не спромігшись прийти до пізнання Правди.” Ніколи! Вони не зроблять цього, та в них нема й бажання робити це. Саме так сказано Богом.

І, сліпий фарисею, невже ти не можеш побачити це? Я не розгніваний; я лише забиваю цвях та загинаю його. Так само й церкви не розпізнають Цього. Жінки не можуть зрозуміти цього. Вони зобов'язані... “Нерозумні жінки, полонені всілякими пожадливістями.” Голівуд, все тее сміття, короткі зачіски, носіння шорт, застосування косметики, вся ця дурниця, яка взагалі непристойна. Чи відомо вам, що жінка грає важливу роль за останніх днів?

166 Чи відомо вам те, що сказано в Біблії, що “Ті, хто уникнуть цього великого прокляття, будуть чудовим пагінцем перед Господом”? Яюсь я іще звернусь до цього, якщо Господь дозволить, про це, якраз для вас, жінки. Щоб дати вам побачити, що думає Бог про жінку, яка дійсно уникнула цього прокляття цього дня. Сказано: “Вона буде прекрасною.”

167 Я чув, як одна жінка, яюсь, сміялася над... Яюсь дівчисько, купка напівроздягнених дівок, з рівнем моралі нижчим, аніж—аніж мораль сучки, глузували з однієї літньої жінки, що була вдягнена в довгу сукню. Слухайте—но сюди, ви, малолітні вертихвістки, в неї є дещо таке, про що ви ніколи не здогадувалися. В неї є мораль. Ви навіть не знаєте, що то таке. Ви загубили це іще в колисці, майже. Ви не відрізнити навіть добре від поганого; вона відрізнити. Глибоко в її серці є щось таке, про що ви й гадки не маєте. Ви загубили це; взагалі неспроможні віднайти це. Не називайте її старомодною, та все таке інше, подібними словами. Вона знає дещо таке, про що ви не здогадуєтесь. Глибоко в її серці сховано скарб благопристойності.

Ви не знаєте жодного слова з всього цього. Ваша мати дала вам таке виховання. Ваш пастор дозволяв все це; тим самим виявляючи, де він знаходиться. Якраз про нього я зараз і проповідую. Розумієте? Розумієте, де ви, церкви?

¹⁶⁸ Ісус промовив: “Все Писання має бути повністю виконаним.” І Воно виконано.

¹⁶⁹ Зверніть увагу: “Як Янній та Ямврій також протиставилися Мойсеєві,” — він неодмінно йтиме поруч, хтось із них. Ні, звичайно, він не каже про методиста, баптиста, ось тут; тут говориться не про них. Розумієте? “Але як Янній та Ямврій протиставилися Мойсею та Аарону, так само ж будуть і вони: люди з зіпсованим розумом стосовно Правди,” будши збочені в догми та віровчення церкви, замість Біблії.

І, крім того, Янній та Ямврій могли робити все, що робив Мойсей. Бачите — “як Ямврій,” — бачите отам паралель?

“Як Янній та Ямврій протиставилися Мойсеєві, так само чинять і ці люди з зіпсованим розумом стосовно Правди, стають на перешкоді Її,” не хочуть терпіти Її поруч із собою, не бажають навіть співпрацювати з Нею, не хочуть мати нічого спільного з Нею. Але сказано: “Їхнє безумство виявиться.” Коли ця Наречена займе Своє місце та піде на небо, це виявиться, не хвилюйтеся; подібно як Мойсей, коли він вивів Ізраїльських дітей, та вирушив з Єгипту у стрімкому польоті, і Єгипет потонув. Гаразд.

¹⁷⁰ Ісус прорік: “Все Писання було дане за надхненням, тому то все Писання повинно здійснитися.” Коли Він. . .

Вони спитали Його, сказали: “Ти робиш з Себе Бога.”

¹⁷¹ Він сказав: “Ви самі, у вашому власному законі, називаєте тих пророків, до яких приходило Слово Боже, ви називали їх ‘богами,’ і вони й є такими.” Промовив: “Тоді як же ви можете засуджувати Мене, коли Я кажу, що Я Син Божий? Всі ці Писання були даровані за надхненням; все з Цього має бути проявленим, все з Цього повинно виконатися.”

Погляньте—но суди, вони, справді, були настільки сліпі, вони настільки були захоплені словом людини, замість того, щоб бути захопленими Божим Словом. Ось що змушує жінок чинити таке. Ось що змушує проповідників чинити таке. Вони в захопленні від єпископа, замість Ісуса. Вони захоплені цим, своїм—своїм мішком з грошима, якоюсь великою громадою.

¹⁷² Погляньте—но лише, чи популярний я. Відніміть тих людей, які не з Джефферсонвілля, разом з цією невеличкою групою, яка живе тут, з Джефферсонвілля; відніміть тих, хто не мешкає в Джефферсонвіллі, з цієї шкіни цього ранку, в мене нічого не залишиться, або набереться десь півдюжини, яким проповідувати. Що ж воно таке? Її зібрано з усієї країни; від Нью-Йорку, від Масачусетса, до Бостона, Мейна, Теннесі, Джорджії, Алабами та по всій країні. Вони збираються разом. Амінь! Це саме те, що Він прорік. “Вечірнього часу з’явиться Світло.”

173 Вони не можуть розпізнати вечірнє Світло. Ось у чому вся справа. Вона просто не розпізнає Його. Вона занадто сліпа. Біблією проречено, що вона саме така.

174 Росія тільки зайняла своє місце в світі, в науці, не більше ніж близько сорока років тому. Вам відомо, коли розпочалася Перша Світова Війна, вони взагалі не. . . Вони не звертали увагу на Росію. Брат Рой. . . Вони були лише натовпом неуків, кремезні дідугани з Сибіру, з бородою на все лице, не вміли відрізнити правої руки від лівої. Саме так, Росія, але вона розпізнала своє місце. Вона повинна була це зробити, щоб виконати Писання. Вам відомі мої пророцтва про те, що, я сказав, має статися, як всі вони зберуться разом у комунізмі. Тепер вона випереджає весь світ у науці. Ми вже далеко позаду від неї. Весь інший світ відстає від неї. Вона відвойовує собі місце. Вона просто розпізнала, що в неї теж є трохи розуму.

175 Зверніть увагу, людина має ті ж самі шість органів відчуття, які були в неї шість тисяч років тому. Шість тисяч років тому, тими органами відчуття, які були в неї, вона контактувала зі своєю земною домівкою та служила Богу. Та нині, за останні сімдесят п'ять років ця людина пройшла шлях від коняки та воза аж до космонавта. Чому? Вона відвернулася від своєї віри в Бога та звернулася до своїх почуттів та своєї здібності як людської істоти. Чи помітили ви це? Вона перестала покладатися на Бога. Вона покладається на саму себе.

176 Подібно як ота невіруюча жінка. Як її ім'я, там у Вашингтоні, яка змінила все це? [Хтось каже: “Мюррей.”—Ред.] Як її ім'я? [“Мюррей.”] Мюррей, вона сказала: “Доки в нас є армія та флот, нам не потрібен старий Єгова.” Еге ж. Мене не обходить, що там в нас є.

Про мене, або Єгова, або взагалі нічого. Нехай там армія та флот потонуть, і вони потонуть, але Єгова залишатиметься навіки. І доки я є Його часткою та Його сином, я залишатимусь разом із Ним на віки вічні: не за моїм покликком чи моїм вибором, але за Його вибором. Амінь, амінь! Справа не в мені. Він є саме Той! Дайте мені або Його, або смерть. Нехай там народи повстають та падають; Єгова залишатиметься. Він зробив це, впродовж цих століть; коли впав Рим, коли впав Єгипет та впали вся решта з них. Та Він все-таки залишається Єговою. О-о, аллілуя! Я стою в побожності.

177 Росія отямилась, бо вона повинна була це зробити. Так само як Ізраїль повинен був дістатися до батьківської землі. Бог повинен був запхнути Ізраїля назад до батьківської землі, задля Сурем. І таким же чином Бог повинен підвести Росію саме туди, у комунізм, щоб точно виконати все те, що їй було передречено зробити.

178 Людина з її шістьма органами відчуття просто йшла собі, з конякою та возом, покладаючись на Бога. За останні ж сімдесят

п'ять років вона перестала покладатися на Бога. Коли вони ставили свої підписи під конституцією цих Сполучених Штатів, вони ставили Бога в усьому, що вони робили. Нині ж у них нема навіть зібрань, і вони ніколи навіть не згадують Його Імені. Саме так. Вони залежать від величі їхньої науки, вони, від їхньої точності їхньої науки, або від пожадливого натовпу. Це справді так. Увесь світ пожертний у неуцтві стосовно Біблії. Цей ве... ввесь світ відвернувся від Бога.

Але, подумайте—но лишень, просто посеред всього того, та церковних деномінацій та всієї їхньої семінарійної розпусності та всього такого іншого, Бог взяв Слово Свого пророка та відрізав Наречену, яка віритиме. Він сказав, що вчинить це. Він відрізав від всього цього, що Він і обіцяв вчинити.

¹⁷⁹ Вони залежать від свого людського розуму, своєї людської науки та всього такого іншого; геть залишаючи Бога, на Котрого вона колись покладалася. Сполучені Штати зовсім залишили Бога. Вони навіть виставили Його зі школи, щоб наші маленькі діти навіть не змогли нічого почути про Нього. Вони виставили Його зі школи. Нині ж вони намагаються стерти Його з доларів — “В Бозі наша надія.” Вони збираються стерти це геть з обітничі вірності на прапорі — “Єдиний народ перед Богом.” Вони збираються викреслити це геть.

¹⁸⁰ Розумієте, вони звернули до своїх власних почуттів та свого власного здорового глузду. Тому що, за останні сімдесят п'ять років вона анітрохи не змінилася в своїх почуттях, вона все ще залишається тією ж самою людиною, якою Бог створив її напочатку.

Але, за цих останніх днів, невже ви не можете розпізнати, де ми? І церква відвернулася, від Бога до всього цього, до семінарії та досвіду та всього такого іншого, замість Слова. Не визнають Його навіть на своїх зборах, у своїх школах, геть ні в чому.

¹⁸¹ Ізраїль за останні двадцять п'ять років розпізнав те, що щось привело їх до батьківської землі, як було обіцяно. Вони не знають, як це взагалі сталося. Вони страждали як і всі, мучеництво, під тими Сурмами, але ось вони нині у своїй батьківській землі. Вони не знають, чому.

¹⁸² Чому Росія прийшла до тямі? Чому прокидаються народи? Чому людина знайшла в собі спроможність до досягнень? Коли науковці, триста років тому, один французький науковець вистрілив ядро на певній швидкості над землею та довів, шляхом наукового дослідження: “Якщо людина коли-небудь розів'є жахливу швидкість у тридцять миль на годину, гравітація підніме її від землі; відповідно до її ваги, відповідно до ваги ядра.” Нині ж вона рухається зі швидкістю сімнадцять тисяч миль на годину, розумієте, все ще намагаючися набрати висоту. Вона тільки-но дізналася про це, нещодавно. Чому? Повинно бути таким чином.

¹⁸³ Так, раніше церква спиралася на скелю Ісуса Христа. Несуттєво, що там хто казав, вони залишалися просто з тим Словом, посланням тієї години; Лютер, Уеслі та далі аж до цього часу. А тепер вони відвернулися назад до традицій. Чому ж було так вчинено?

¹⁸⁴ Останні двадцять п'ять років, Ізраїль тільки-но розпізнав, що вони перебувають у батьківській землі задля якоїсь мети. Було передречено, що вони мають бути знову зібрані разом; Осія так сказав. Ми тільки-но читали це. Боже, допоможи нам зрозуміти це! Добре.

¹⁸⁵ В той же самий час, Наречена розпізнала вечірнє Світло, тільки-но починає розпізнавати. Спраглі п'ятидесятники почали усвідомлювати, що в їхніх організаціях нема нічого, на що вони так чекали, вони настільки заплутані та пошматовані. Розумієте, це час розпізнання, розпізнання. Ви повинні розпізнати.

Світ розпізнав. Народи розпізнали. Наука розпізнала. Диявол розпізнав, що це той час, коли він може нівечити жінок, нівечити церкву, нівечити людей. Він усвідомив це.

Також і Бог розпізнав, що там на землі є люди, яких Він призначив до Життя. Він усвідомив, що це той час, щоб послати Його Послання. Він зробив це. Люди розпізнали Це, час Нареченої усвідомив вечірнє Світло.

¹⁸⁶ Якби ж то Содом розпізнав свої дні, коли він бачив, як ті посланці приходили туди, подібно Біллі Грему та Оралу Робертсу!

¹⁸⁷ Ось, якийсь розпусник у Феніксі піднявся та заявив. . .прокрутив ту частину на—плівці, та заявив, що я тут сказав, я "повинен бути охрищений в Ісусове Ім'я," сказав це. І потім заявив: "Тепер ви бачите *тут*, а ось тут він сказав. . ." Коли я розповідав про Африку, як вони христили тричі, лицем вперед та лицем назад. Сказав, що я стверджував: "Нема ніякої різниці." Розумієте, він взагалі не прокрутив решту плівки; лише цю частину, а все інше обрізав.

Щодо цього, має бути накладено виправне покарання за такі дії. Ці плівки цілком захищені винятковим правом на їх видавництво. Ніхто не має права нічого плутати в них. Ви краще взагалі не доторкайтесь. Щодо вас—вас—щодо вас є певний закон. Та чи станемо ми застосовувати його? Ні. Він наказав: "Залиш їх." Бог прорік мені, що повинно статися. Просто слідкуйте, лишень тримайте свій погляд на цій особі. Розумієте?

¹⁸⁸ В той же самий час, Наречена впізнала вечірнє Світло.

Якби Содом розпізнав свою годину!

¹⁸⁹ Ось, той самий чоловік поставив плівку, сказав: "Слухайте—но сюди, до вас, п'ятидесятники, — сказав, — та й ви, баптисти. Цей чоловік, фальшивий пророк, Вілліам Брангам, — бачите, — сказав, що Орал Робертс та Біллі Грем були в Содомі." Розумієте, потім обрізав плівку; і все, розумієте.

Начебто не було сказано далі, що: “Вони були посланцями до Содому.” Не в Содомі — “Вони були там як посланці до Содому.” Будь-кому відомо, що я сказав саме це. Прослухайте вашу плівку.

“Кожен, хто відніме або додасть щось до цього, те ж саме буде відібране від нього.” То є Слово Господнє. Воно стоїть саме таким чином.

¹⁹⁰ “Якби Содом розпізнав свого посланця, то він би стояв і понині,” — промовив Ісус, якби він розпізнав, так само як розпізнав був Авраам.

Авраам знав, що було обіцяно з’явлення сина. Але він знав, що повинна була статися зміна якимось чином, оскільки він був вже занадто старий, так само й Сарра. Та коли Він узрів Того, Хто міг прочитати Саррині думки, позаду Нього, він розпізнав годину, за якої він жив. Він промовив: “Мій Господь, дозволь мені принести води та обмити Твої ноги.” Вони з’їли кусень хліба. “Дозволь мені попрохати Тебе, залишійся ще трошки,” — бачите, ось тут, “мій Г-о-с-п-о-д-ь,” великими літерами, Г-о-с-п-о-д-ь, “Елогім.” Він розпізнав, що то Бог у людському тілі говорив до нього. Він розпізнав своє знамення і був поблагословлений Господом.

Содом не розпізнав свого дня і був спалений. Ісус сказав: “Як це було за того дня, так само ж це відбуватиметься, коли Син Божий. . . або з’явиться Син людський.”

¹⁹¹ Отож, церква не розпізнала свого дня. Подібно як Ізраїля змусили повернутися до Палестини, її ж присилують до Всесвітньої Ради Церков. Чому? Вона не розпізнала своєї години. “Люди, вийдіть з неї, не будьте співучасниками її гріха!” Тікай, рятуй своє життя, інакше будеш ввійманий печаткою звіра і тоді ти вже нічого іншого не зможеш зробити.

“Нехай той, хто занечиснений, опоганюється й далі. Нехай той, хто святий,” — не *буде* святий, — “святий нині. Нехай той, хто святий,” — не якась там верти- . . . жінка з короткою зачіскою; вона не може бути такою. Авжеж, це видається дуже недипломатичним, але то є Писання. Біблія каже: “Вона посоромлює свою голову,” — а її головою є її чоловік. Його ж Головою є Христос, отож, вона соромить Христа. Як же вона може бути “безчесною” та не бути “занечисненою”? “Нехай та, в якій коротка зачіска, продовжує робити так. Нехай він, вона, що носить шорти, продовжує й далі носити їх. Нехай той, хто відкидає Слово, продовжує й далі відкидати Його.”

“Але нехай той, хто святий, нехай і надалі залишається святим. Нехай той, хто праведний, буде праведним і надалі; праведне Слово Бога, проявлений Син Бога. Залишайся й надалі святим, залишайся праведним!” Розпізнай! Так, добродію! Дні не. . .

Церква не розпізнала свого дня.

¹⁹² Подібно як Ізраїль, повернувшись до своєї обіцяної країни, він не усвідомлює, як це він повернувся туди. Його просто автоматично запахнули туди. Чому? Національна сила змусила його повернутися на своє місце.

Зараз я збираюсь сказати дещо. Національний вплив змусив Ізраїля повернутися на свою батьківщину; національний вплив присилує церкву до Всесвітньої Ради Церков; але сила Божа вштовхне людей у Наречену. Світ тисне ось *сюди*, та світ тисне ось *туди*, але Бог тисне вгору. Дух Божий, котрий є Словом Божим, “Мое Слово — це Дух та Життя.” вштовхне Наречену на Її місце. Тому що, вона розпізнає своє розташування в Слові, ось тоді вже Вона у Христі, це і введе Її в Її місце. Це буде виконано не національним впливом. Але саме національний вплив загнав Ізраїля до батьківської землі; національні ж впливи Ради Церков заженуть кожну організацію до неї; але Сила Божа підніме Наречену в Славу, геть від всього цього.

¹⁹³ О-о, люди, розпізнайте свій день, як Ісус попереджав вас; знамення Содому та церковні обставини цього дня.

¹⁹⁴ Погляньте на те, що, за Його словами, має статися за цього дня. Прислухайтесь—но до цього дійсно уважно. Знамення Содому станеться за цього дня; знамення подібне Авраамовому, того дня перед Содомом, який був покликаний звідти. Все те, що було передречено, станеться тепер. Погляньте на день, в якому ви живете. Ми знов і знов проходимо це.

¹⁹⁵ Нині Він обіцяв послати вам Небесне Світло, щоб привести до стиглості Насіння—Слово, яке буде посіяне для цього дня. Насіння вже *Тут*. Цим Насінням є Біблія. Чому? Ісус так сказав. “Слово є тим Насінням, яке посіяв сіяч.”

І, тепер, перш ніж ви зможете зібрати якийсь урожай, несуттєво, чи сієте ви насіння, має бути світло, щоб привести це насіння до зрілості, інакше воно згниє і не буде ніякої користі; воно загине. Але якщо насіння впаде на землю, на добру землю, разом з відповідним сонячним світлом на нього, воно повинно дозріти.

І Він обіцяв, що за останніх днів, за вечірнього часу з’явиться Син, для того, щоб привести це Насіння до стиглості. Насіння проповідується. Син Божий приводить це Насіння до стиглості, через підтвердження Його, виштовхуючи Його просто перед вами та доводячи, що Воно є правдивим. Чи зрозуміли ви це? [Громада відповідає: “Аміль.”—Ред.] Розпізнай свій день.

Я вже підходжу до завершення. Вже час закінчувати.

¹⁹⁶ А багата, засліплена, освічена Лаодикія виштовхне Слово геть з-поміж себе. Чи зробили вони це? [Громада відповідає: “Аміль.”—Ред.] Він прорік, що вони вчинять саме так.

Як пророки в давнину були послані, щоб підтвердити обіцяне Слово їхнього дня, так само й ці люди, які були призначені, їхнього

дня, побачили Його. Подібно як ота жіночка біля криниці, подібно як Натан, подібно як сліпець Вартимей, як Петро та всі інші з них, хто впізнали Його. Він був тим Словом. І результат — “Якщо Я не чиню тих справ, про які обіцяв Батько, що Я їх чинитиму, тоді не вірте Мені. Але якщо Я чиню справи, хоч ви й не вірите Мені, вірте тим справам. Вони самі звіщають вам, Хто Я.” Зрозуміло? Саме так, не прогавте дня, посланого. Мужі та жінки інших днів розпізнали Його, та ввійшли та перебували в безпеці.

197 П'ятидесятники, о-о, чому ви не розпізнаєте свого дня? Розпізнайте день вечірнього часу. Він вже тут, і він вже тут, ось, щоб підтвердити прихід Христа, щоб підтвердити це. Ми вже при закінченні. Розпізнайте свій день.

198 Я розумію, що тримаю вас вже довго. Вже дванадцята година. Але, мені смакує ця Їжа, То є Життя. Ось чим Вона є. Ось чим Вона є, для віруючого. Розпізнай день, за якого ти живеш, та знамення часу.

199 Придивіться, де вже оце все: Ізраїль; де церква; де безсоромність; де перебуває нині Наречена. Що ж залишилось? Наступне, це взяття Нареченої. Звичайно, кожна церква чекає чогось величного. П'ятидесятники кажуть: “Слава Богові! Настане день, коли вони виконають ось *це* і вони виконають ось *те*.” Бачите, вони сповідувачі. Вони твердо вірять.

200 Подібно як, одного разу, Кайафа сказав: “Чи не ліпше було б, коли одна людина померла б, аніж щоб увесь народ загинув?” Він був першосвящеником, в Біблії сказано, що саме тому він і сказав так. Він пророкував, не знаючи, що він каже. Але чи усвідомлював він дійсну правду цього, що він приносив у жертву того самого Бога, якого він, як сам проголошував, був першосвящеником?

Так само й сьогодні! Вони чекають, десь там, на прихід величних часів.

201 Ось, я їжджу разом з ними на конвенції Бізнесменів. Вони кажуть: “Слава Богові!” Їхні проповідники підіймаються та лише розпалюють натовп та проголошують: “Іде велике пробудження. Рука Господня діятиме на землі!” І як оті люди з'являються, бігаючи неначе. . . І не усвідомлюють, що все це при Сурмах для Ізраїля. Чому ж вони чинять так? Тому що вони Християни, які сповідують і не впізнають. Як і Кайафа не усвідомлював те, що він чинив. І вони не усвідомлюють, що вони відкидають саме те Послання, яке послане до них. Амінь!

202 Кожна частина Писання, через яку ми пройшли, день за днем, тиждень за тижнем, доки не стало зрозуміло, що то є незаперечна Правда. “Якщо сліпець не може прийняти Цього, — сказав Ісус, — залиш їх. Якщо сліпець веде сліпого, вони обидва впадуть до ями.” Мені невідомо коли, мені невідомо де, але я знаю, що це станеться.

203 Ви знаєте, я розумію, чому сатана не хотів, щоб я робив це. Вчора, я почувався дуже погано. Я не міг одержати жодного

Слова від Господа. Я робив усе, що мені відомо, як це треба робити, та я був неспроможний. Та й цього ранку, коли я прокинувся. . . Я вчора з'їв трошки кукурудзи, і, здавалося, що вона так і лежала там у мене в шлунку. Я дуже погано почувався, я просто—я просто навряд чи міг зрозуміти це. Я думав: “В чому справа з цим світом? Я збираюсь іти туди, та я не знаю, що я казатиму. І, Господи, я навіть не можу знайти в своєму розумі місця Писання, щоб занотувати. Я взагалі не можу нічого знайти.” Я просто не знав, що робити.

Вже потім, коли Послання почало приходити до мене, сатана й далі нашіптував: “Твоє самопочуття занадто погане. В тебе болить голова. Ти взагалі хворий. Тобі не можна іти туди. Ти не зможеш стояти там. Станеться ось *так*, буде ось *так*.”

²⁰⁴ Я пам'ятаю, одного разу, історія про одного бідняка в Англії. Він був просто такий собі звичайний чоловічок. І ось, розповідали, що король, за давніх часів один з королів їхав до свого—свого палацу. І, цей, в цього не було ані. . . В нього було певне послання, яке він повинен був нести попереду, термінове послання, за причини ворогів. І ось, він—він—він промовив до цього хлопця, що стояв там, він сказав: “Ось, бери оце послання, бери це послання! Поспішай до *такого-то й такого-то* місця, та розпорядися, щоб ось *це* було виконано.” І він сказав: “Візьми моє берло в свою руку. Це підтвердить тебе, що я. . . що ти посланий мною.”

²⁰⁵ І він засунув це собі під одіж та вирушив у дорогу. Його повсюди зупиняли вартові, всі інші. Вигукував: “Геть з дороги! В мене послання короля.” Амінь. “Я посланець короля,” — підтвержене слово.

²⁰⁶ Я подумав: “Сатано, геть з моєї дороги! В мене Послання Короля. Я повинен іти.”

²⁰⁷ Одного разу, коли вони вбили Принця Миру та поклали Його до могили та запечатали гроб, і смерть тримала Його три дні та три ночі. Але Великоднього ранку в Нього було берло в Його руці, і закричав: “Йди геть, смерте! Йди геть, могило! Відкрийся! Я — Послання Короля. Я повинен вийти звідси, щоб довести це воскресіння. Я — воскресіння та Життя.” Аллілуя! Зараз я почувуюся дійсно добре.

Це — Послання Короля. Давайте-но розпізнаємо Його, друзі, бо нас покликано, щоб зібратися разом для поклику Сурми. “Бо коли лунатиме Сурма Господня, часу вже більш не буде.”

²⁰⁸ Він зібрав Ізраїля. Три дні, за третього дня, Він прорік, що Він вчинить це. Минуло двадцять сім століть. За того третього дня, Він сказав, що Він збере їх разом, і Він виконав це. Він сказав, що Він зробить відомою дорогу Життя. Ось воно, тепер лише чекаючи на те, щоб Наречену було забрано з дороги, щоб могли прийти вони, двоє пророків, єврейських пророків, це буде розпізнано.

209 Ви пам'ятаєте, як я стояв у Каїрі, щоб летіти туди, коли Леві Петрус сказав: “Брате Брангаме, якби вони лише побачили це... Вони вірять своїм пророкам.”

210 Я сказав: “Про мене, це досить—таки непогано.” Бачите, яка взагалі людина? Але бачите благодать Божу? Я сказав: “Я прочитаю цей Новий Заповіт.” Вони читають Його. Леві послав їм, більше ніж мільйон, просто туди. Брат Леві Петрус зі Швеції. Вони б читали Його, походжаючи там туди й сюди, ті євреї; не так ось, як оці сучасні євреї, але в їхній батьківщині. І прийшов туди, він сказав: “Якщо це буде Месія, нехай ми побачимо, як він виявить знамення пророка, і ми повіримо в це.”

211 Леві Петрус сказав: “Брате Брангаме, це шанс. Це слухна нагода. Хтось сказав мені це, що це має бути слухна нагода. Я поїду, — промовив, — саме туди, для цього.”

Якийсь чоловік прийшов туди та сів там, Брат Арганбрайт, промовив: “Брате Брангаме, це просто струсоне Ізраїль! Постав їх перед Цим та вияви їм знамення пророка. Вони повірять цьому.”

212 Я сказав: “Господи, ось я, я готовий.” Застрибнув у літак; узяв гроші та купив собі квиток; зробив зупинку в Каїрі. Сказав: “Так, я готовий.”

213 Дух Святий промовив: “Це не твоє місце. Це не твій час.” Бачиш, ти вже обігнав самого себе. Я подумав: “О-о, як же це так! Я подолав таку відстань сюди; я—я збираюся їхати далі.”

214 Щось сказало: “Зупинися просто тут! Не їдь далі. Зверни свій маршрут до Індії. Туди ж не їдь. Прямуй до Індії, але не їдь сюди.”

215 Виникла думка: “Чому?” Коли я виходив з-за ангару, я промовив: “Господи Ісусе, що це означає?”

І тоді Він вияснив мені. “Ні в якому разі не поганин. Ці пророки — вони одні з них.” Це повинно відбутися згідно з Писанням. “Мають прийти Мойсей та Ілля.” І, крім того, ще не забрано з дороги Наречену. “І їхні пророки повернуться і виявлять знамення пророка.” Це є Писання. Там все це повністю буде виконано, досконалим чином, Ізраїль як народ буде народжений в один день. Амінь! Вечірні вогні вже сяють!

За вечірнього часу з'явиться Світло,
Дорогу до Слави ти, звичайно, знайдеш;
У водному шляху, то є Світло сьогодні,
Похований у дорогоцінне Ім'я Ісуса.
Юний чи старий, покайся в своєму гріху,
І тоді ввійде Дух Святий;
Прийшло вечірнє Світло,
То є справді так, що Бог та Христос є Одно.

216 Ми вже при кінці часу, друже. І ось ми розмірковуємо над цією піснею надхненного автора, коли він сказав:

Народи розбиваються, (це вже близько п'ятнадцяти років тому), Ізраїль прокидається, Знамення, що були передречені пророками; Дні поган вже добігають кінця, (погляньте на її сьогоднішній бруд) разом з обтяжливими жахами;

Поверніться, о-о, розпорошені, до себе самих.

День відкуплення вже близько,
Людські серця стискаються від жаху;
Будьте наповнені Божим Духом, тримайте свої світильники наповненими та чистими,
Підніміть очі, викуплення вже близько. (Саме так.)

Фальшиві пророки брешуть, Богу Правду вони відкидають, (хіба це не правда!)

Ісус Христос є наш Бог.

Вони не вірять Цьому. В них є всілякі там -ізми та все таке інше!...?. . .правдивим. Але пророк сказав. . .Тобто, надхнений автор сказав:

Ми підемо там, де пройшли апостоли.

²¹⁷ Пам'ятаєте у моєму видінні? Я сказав: “Якщо Павлові люди ввійдуть, то й мої також, бо я навчав тому ж самому, що й він.” Я твердо стою з Цим.

Ті мільйони обхоплювали своїми руками, проголошуючи: “Ми засновуємося на цьому!”

На чому? Розпізнай день, в якому ми живемо, час, за якого ми живемо, знамення часу, за якого ми живемо. Можливо, година вже пізніша, аніж ми думаємо. В один з цих днів, той, хто назовні, нехай і надалі залишається назовні. Той же, хто всередині, повинен навіки залишитися всередині. Двері зачиняться.

²¹⁸ Якщо тут цього ранку є такі, хто ще не ввійшли, о-о, в Ісусове Ім'я, мої дорогі люди. . .

Не дивіться на цього неосвіченого слугу, що стоїть тут, неписьменного, невченого, неосвіченого; не зважайте на це. Але дивіться на Слово, яке доводиться. Дивіться на величного Духа Святого, Який підтверджує, що То є Правда. Ми вже у вечірньому часі. Вже пізніша година, аніж ви думаєте. Не. . .

²¹⁹ Жіночки, нехай ваші коси ростуть. Сестро, будь-ласка, зніми цю непристойну одіж. Викинь геть оті цигарки. Бо настане така година, коли: “Той, хто нечистий, нехай він і надалі буде нечистим; і той, хто праведний, нехай він і далі буде праведним. Той, хто всередині — всередині; той, хто назовні — назовні.” Маленька, вузька стежинка: “Якщо праведник ледве спасеться, то де ж перебуватиме грішник та неправедний,” — відрікшийся Правди, ви знаєте, — “де вони з'являться?”

Схилимо наші голови.

220 Тепер, у Світлі цієї години, за якої ми зараз живемо, у Світлі дня, за якого ми нині живемо; дорогоцінні та улюблені, ви, хто їхали з різних штатів через усю країну, давайте-но тепер, і я разом з вами, біля цього вітара, давайте-но перевіримо себе. Як почувається Дух Божий у наших серцях сьогодні? Пам'ятайте, це є той Дух, непідсудний, неопоганений; усяка церковна наука та все інше, цілком відійшло.

221 Краще б вам не наважуватися намагатись додавати до Цього чи віднімати від Цього. Бо якщо ви намагаєтесь додати тлумачення на Це, ви самі, вашу частку віднято від Книги Життя. Чи намагаєтесь ви говорити щось таке, чого Дух не говорив? Чи намагаєтесь ви зробити так, щоб Воно звучало так, неначе Воно сказало щось таке? Чи ви лише приймаєте Його точно так, як Воно сказало, та залишаєте Його саме таким? Чи ви з'єднуєте, обрізаєте, зліплюєте, робите те, що неправильно? Чи не робите ви так?

222 Скажете: “Ну то що ж, я просто не відчуваю, що я повинен виконувати це. Або, можливо, я—я знаю, що моя церква не вірить Цьому. ‘Це лише слово однієї людини про Це.’”

Бог є цією Людиною. Біблія говорить тут, що ви не повинні обрізати свої коси. Ці. . . Біблія сказала це. “Справдиться те, що жінки вдягатимуться в чоловічий одяг, і як вони будуть гідотою Богам.” Як Дух Святий прорік через нього, цей сумирний, негідний посуд, який випадково опинився в присутності в тому періоді, коли великий Цар проголосив: “Ось Моє берло. . . Моє Слово. Ось Моє Берло, точніше. Візьми Моє Берло та вирушай в дорогу та неси Послання.”

223 Я знаю, що деномінації намагалися зупинити Це та відкинути Це та виштовхнути Це та вигнати Це геть та все таке інше. Але, благодаттю Божою, я стою на своїй дорозі, волаючи від народу до народу, від місця до місця, від церкви до церкви: “Вийдіть звідти!” Це непопулярно, але То є Правда.

224 Чи приймете ви Його в—в Дусі, в якому Воно було вписане? Чи приймете ви Його в Дусі, в якому Воно було викладене? Якщо ви досі не. . . В нас нема місця для вітара; ваше серце є цим вітарем. Піднесіть вашу руку, скажіть: “Боже, будь ласкавий до мене. Нехай Дух Божий ввійде в мене, засуджуючи мене зараз у всіх моїх гріхах та розчаруваннях, у всіх моїх поганих звичках та зарозумілостях та марнотах та сварках та занепокоєностях та у всьому тому, що було в мене. І я усвідомлюю дещо, а саме, що мій дух не готовий до Небес. Зроби мене готовим, Господи, в цю останню хвилину. Це може бути остання проповідь, яку я почую. Це може бути останній раз, коли я слухатиму Послання. Я підношу свою руку. Боже, будь ласкавий до мене.”

225 Благословить вас Бог. Десятки рук. Отож, лише хвилинку для тихої молитви за вас. Ви, хто підняли свою руку, це виявляє, що ви все ще зацікавлені. Мені видається, що Дух все ще кличе до когось.

226 Любий Боже, Ти, Якому відомо все. І Ти створив усе для певної мети, бо, деяких буде засуджено, деяких буде засліплено; деякі, “неначе ганчар, який робить посудину,” як сказав Павло — “один на честь, а інший на нечестя.” Той, що був зроблений на нечестя, зроблений лише для того, щоб виявити того, який був зроблений, щоб перебувати в пошані. Але чи не в руці Ганчара все це, щоб вчинити те, чого Він воліє? Хіба все це не в передназначеному плані Божому, щоб покликати? “Кого Він передбачив, тих Він покликав. Тих, кого Він покликав, Він виправдав. І тих, кого Він виправдав, Він і прославив.”

227 Можливо, деякі з них ось тут сьогодні схожі на жіночку біля криниці, загрузли в бруді, заплуталися в невірстві, заплуталися в людських традиціях, штучних науках. Можливо, це перший раз, коли вони взагалі почули все це, але щось дивно попередило їхні серця. Господи, тут піднято багато, багато рук. Нехай же великий Ганчар візьме зараз цю посудину та переліпить її в посудину честі. Я вірю, що є певна причина, Господи, інакше вони б не зробили цього, вони не говорили б цього. Я все ще вірю, я стою за них.

228 Дозволь Твоєму покірливому слугі благати, Господи. Дозволь нам благати за них, як той, хто стоїть поміж живими та мертвими; неначе той, хто в Содомі благав за содомлян: “Вийди звідти! Вийди звідти, нехайно!”

229 Нехай вони тепер прийдуть, Господи, покірливо та сумирно до Божого престолу, в їхньому серці, кажучи: “Ісусе, від цього дня, віднині, Ти будеш мій. Я даю Тобі цю обітницю тут і зараз, коли я сиджу ось тут на цьому стільці, де Твій Дух торкнувся мене. Якщо Він торкнувся мене тут, мені не потрібно іти ще кудись, аніж лишатися просто тут. Просто тут — це там, де Ти зустрів мене; просто тут — це там, де ми збираємося з'ясувати це; просто тут на цьому другому стільці, третьому стільці, п'ятому стільці, де б це не було. Просто тут — це там, де це повинно бути вирішено, бо саме тут те місце, де Ти засудив мене, і саме тут те місце, де Ти обіцяв виправити оце все. Бо хоч би я був мерзенний та брудний, я стану білий як сніг. Я віритиму Твоєму Слову повністю. Я готовий ввійти в Нього, вірити Йому, прийняти Його.

“І нині я роблю це задля слави Божої, усвідомлюючи, що в моєму житті нема нічого доброго для мене, нічого доброго для Бога, нічого доброго для моїх сусідів, нічого доброго для когось іншого; лише просто користь для диявола, щоб робити з мене ляльку на ниточках, крутити мною на всі боки, можливо, щоб бути іграшкою в руках якоїсь людини, щоб вважатися таким, можливо, бути ідолом для якоїсь жінки. Боже, зроби мене Твоїм слугою.” Даруй це, Господи. Я тепер передаю їх Тобі, в Ім'я Ісуса Христа, Твого Сина.

Схиливши наші голови, та наші серця.

Чую поклик я Ісуса. . .

Зі щирістю, друже. Можливо, це твій останній раз. Чи в змозі ти почути цей тендітний Голос?

... Ісуса
Чую...

Що Він кличе...Що кличе тебе, якщо не твій Спаситель? Слово.

... поклик я Ісуса,

Що ти повинен зробити? Відкинути цей світ.

Візьми хрест свій, слідом йди за Мною...

“Я злегковажив хрищенням в Ім’я Ісуса, Господи.”

Я піду з Ним до Голгофи,
Я піду...

Разом з Ним, куди? Через воду, через сад, через все; будинок молитви, в басейн, повсюди. Виріши це!

... піду з Ним до Голгофи,
З Ісусом всюди до кінця.

Через суд пройду з Ним разом, (або Слово має
слухність, або церква має слухність.)
Через...

“Або я маю слухність, або Він має слухність. Або моє розуміння правильне, або Його Слово правильне?” Ви нині на підсудному місці. “У що я увірував, чи воно є правильним, чи Його Слово є правильним? Чи вважаю я, що це все гаразд, носити короткі коси, вдягати шорти? Чи думаю я, що то є правильним — належати до деномінації?” Що сказав Він?

З Ісусом разом до кінця.

Я піду, де Він вестиме,

Мої руки теж піднесені вгору, Господи, Господи, де б це не було, де має бути проповідане наступне Послання? Чи знову тут, цього вечора, там у Африці, Німеччині, Швейцарії? Де саме, Господи?

Я піду (куди б Ти не повів, Господи)...де Він
вестиме,

З Ісусом разом до кінця.

Тепер, схиливши наші голови.

²³⁰ Чи підеш ти з Ним, куди б Він тебе не повів? Чи підеш ти з Ним, коли ці часи вже добігають кінця, люди переслідують, глузують, виставляють на посміховисько? “Я залишатимуся з Ним. Я все ж таки йтиму далі. Я крокуватиму далі з Тобою, Господи, де б Ти не був. Я й надалі залишатимуся вірним та правдивим. Серед рзпалу боротьби, я й надалі стоятиму вірно та правдиво. Якщо я впаду, Ти піднімеш мене знову, Господи. ‘Хто втратить своє життя заради Мене — той знайде його.’”

Отож з Ісусом всюди до кінця...

231 Отже, усі, хто підтверджує це, з вашого серця, піднесемо тепер наші руки та наші серця до Нього.

Я піду, де Він вестиме,
Я піду, де Він вестиме,
Я піду, де Він вестиме,
З Ісусом разом до кінця.

Він дарує честь і славу,
Він дарує честь. . .

Господи Ісусе, дихни на ці хусточки. Уздоров цих хворих та страждених, Господи. Даруй це, Господи. Даруй їм uzдоровлення, Господи, в Ім'я Ісуса.

І зі мною підем разом до кінця.

232 Чи добре ви почуваетесь тепер? [Громада відповідає: “Амінь.”—Ред.] Відчуваєте, що тепер всі готові? [“Амінь.”] Якщо Він. . .

В час, коли Сурма Господня над землею пролуна, і часу вже більш не буде, (то є ця остання Сурма, ось)

І настане Вічність, сяюча й ясна.

Заспіваймо—но зараз оцю, всі разом. “Коли Сурма Господня пролуна.” Дайте—но нам акорд.

В час, коли Сурма Господня над землею пролуна,
І настане Вічність, сяюча й ясна;
Імена усіх спасених сам Ісус оголосить,
Там за ласкою Господнею буду й я.

Коли Він оголосить їх,
Коли Він оголосить їх,
Коли Він оголосить їх,
Там за ласкою Господнею буду й я.

В день останній воскресіння всіх померлих у Христі,

В день, коли введе спасених в дім Царя;
Всіх святих, обмитих кров'ю, що пролив Він на хресті,

Він покличе, і тоді озвусь і я.

Коли Він оголосить їх,
Коли Він оголосить їх,
Коли Він оголосить їх,

Там за ласкою Господнею буду й я.

233 Давайте—но підніmemo наші руки, скажемо: “За Твоєю благодаттю, Господи.” За Твоєю благодаттю, Господи! [Громада: “За Твоєю благодаттю, Господи.”—Ред.]

Отож, ми брати та сестри у Христі. Давайте—но лише повернемося та просто потиснемо руку тому, хто поруч з вами, та скажемо: “З Божою допомогою, коли Він оголосить їх!”

Коли Він оголосить їх,
 Коли Він оголосить їх,
 Коли Він оголосить їх,
 Там за ласкою Господнею буду й я.

На що ми тепер чекаємо?

В час, коли Сурма (остання)...Господня
 пролуна, і часу вже більш не...
 (Переходимо у Вічність — “В одну мить, ледве
 встигнеш моргнути оком.”)...й ясна;
 Імена усіх спасених сам Ісус оголосить,
 Там за ласкою Господнею буду й я.

Заспіваймо голосніше!

Коли Він оголосить їх,
 Коли Він оголосить їх,
 Коли Він оголосить їх,
 Там за ласкою Господнею буду й я.

²³⁴ О-о, що то буде за час! Просто йдеш собі, одного дня, аж ось хтось з'являється. “Хто це? Мамо!” Амінь! “Вже недовго.” Лише декілька миттєвостей, ти переминівся. І ми будемо...зустрінемо їх, потім будемо підхоплені разом з ними, щоб зустріти Господа в повітрі. О-о, лише за мить, ледве встигнеш моргнути оком. Скажеш: “А ось Брат С'юворд, літній брат, який звичайно був тут у церкві! Ага, це Брат ДеАрк. А ось Брат *Такий*-. . .Гей, поглянь-но сюди, вони всі поруч зі мною! В чому справа? Ось лише за декілька хвилин...Я знаю, що вони з'явилися мені. Віднині вже недовго. Я переминюся тепер, лише за мить, лише мить.” О-о, так! І коли настане Вічність, сяюча й ясна. Всі ці таємничі хмари. . .

²³⁵ Як Він проголосив: “Ізраїлю, ти став неначе вранішня хмаринка, якась пара, і твоя праведність зникає геть.” І коли все це зникло геть в Сина-Світло, Який тримає все це, амінь, тоді —“Коли Він оголосить їх, там буду і я.” Авжеж.

До вчора:

Доки зустрінемося! Доки зустрінемося!

Нам невідомо, за якого часу все це станеться, друзі. Досить довго це була певна розповідь, але то є Правда, і це станеться. Ми тепер якраз при цьому часі.

Доки—доки зустрінемося, доки. . .

За Божою благодаттю, ми сподіваємося, о пів на восьму ввечері.

Бог нехай перебуватиме з вами, доки ми
 зустрінемося знову.

Давайте-но піднінемося.

²³⁶ О-о, хіба це не чудово? “Це — Небесні місця у Христі Ісусі.” Цього не проміняєш нізащо. Ви знаєте, як мені подобається рибалити і як мені подобається полювати, тому що я бачу Бога

там у дикій місцевості. Мені подобається це. Але, о-о, я не обміняв би на це жодної хвилини, на усі переживання сотень років. Жодної хвилини з цього, цього задоволення!

²³⁷ Боже, створи в мені пробудження. Дозволь мені бути пробудженням. Нехай кожен з нас буде пробудженням, пробудженням у мені. Змусь мене голодувати, Господи, змусь мене прагнути. Створи в мені, Господи, те, що потрібно в мені. Нехай я, віднині, буду Твоїм; більш посвяченим слугою, ліпшим слугою, більш благословеним Тобою; більш спроможним, більш покірливим, більш лагідним, більш охочим до роботи; більш прагнучи того, що добре, та забуваючи все те, що було, і негативне. Дозволь мені йти вперед до звання високого поклику в Христі. Амінь.

Це наше бажання, чи не так? [Громада відповідає: “Амінь.”—Ред.]

Гаразд, давайте-но, доки ми зустрінемося сьогодні ввечері, давайте візьмемо Ім'я Ісуса разом з нами тепер, кожен з вас просто зараз.

Ти візьми—візьми Ім'я Ісуса,
Як свій щит у боротьбі;
І коли журба насяде,
Його Ім'я ти приклич.
Ім'я те — радість нам!
На землі і в Небесах;
Ім'я те — радість нам!
На землі і в Небесах.

Тепер схилимо наші голови.

Ти візьми Ім'я Ісуса,
Як свій щит у боротьбі;
І коли журба насяде. . .

РОЗПІЗНАЙ ТВІЙ ДЕНЬ ТА ЙОГО ПОСЛАННЯ UKR64-0726M
(Recognizing Your Day And Its Message)

Це Послання Брат Вілліам Марріон Брангам виклав у неділю вранці 26 липня 1964 року в Скинні Брангама в Джефферсонвіллі, Індіана, США. Було докладено всіх зусиль для точного переносу викладеного Послання з магнітофонної плівки на папір, надруковано без скорочень і розповсюджується *безкоштовно* видавництвом "Voice Of God Recordings".

Видання цієї книги стало можливим завдяки добровільним жертвам віруючих.

Український переклад вперше опубліковано у 2002 році.

©2002 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

Адреса для тих, хто бажає написати нам листа російською:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

англійською:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

Повідомлення про авторське право

Усі права застережено. Дозволяється роздрукування цієї книги на домашньому принтері задля особистого користування чи безкоштовної передачі іншій людині в якості засобу поширення Євангелії Ісуса Христа. Продаж цієї книги, а також тиражування у великих обсягах, розміщення на сайтах у мережі Інтернет, внесення до пошукових систем, переклад на інші мови чи використання для оформлення прохань про надання матеріальної допомоги без окремого письмового дозволу з боку видавництва “Voice Of God Recordings” є забороненим.

За додатковою інформацією чи для замовлення інших матеріалів звертайтеся за наступною адресою:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org